Nr 37

15e JAARGANG

10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

WIE HEEFT
DE RECHTVAARDIGE RECHTERS
GESTOLEN ?

F. CHENEVAL.

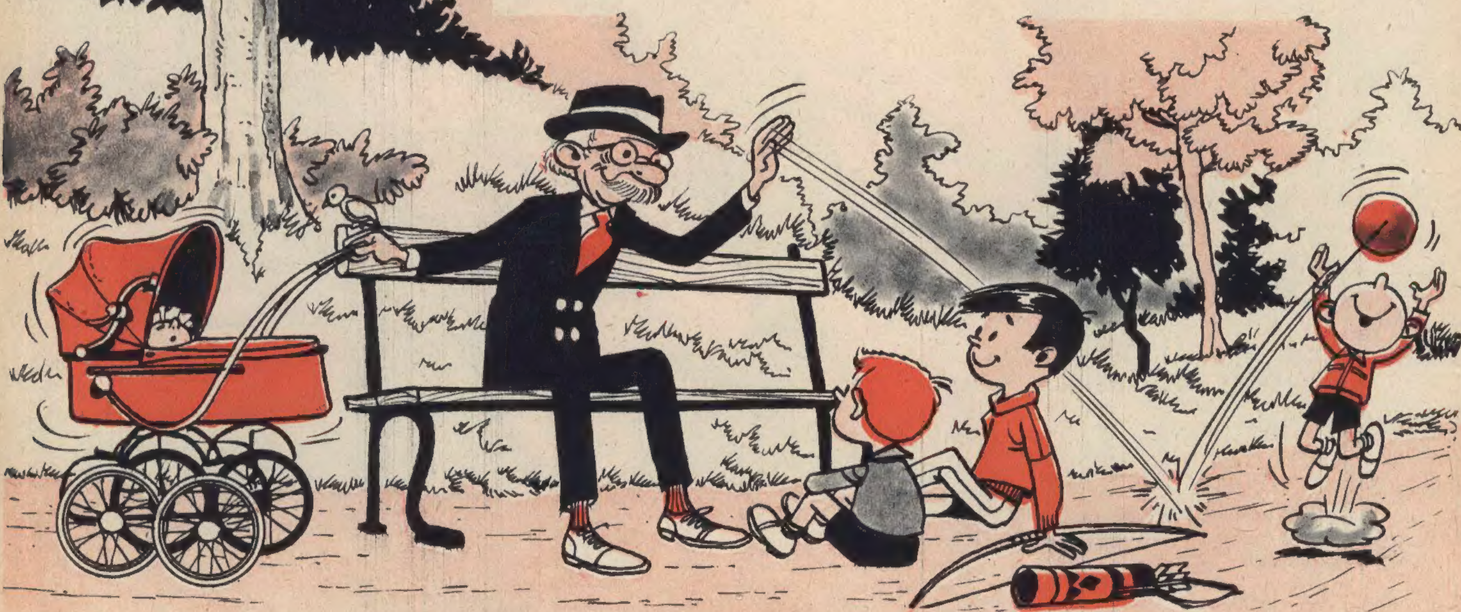
WIE JONG VAN HARTE IS!

ENKELE dagen geleden wandelde ik door het park en ik ontmoette een man die de zorg had over vier kinderen. Een baby sliep in zijn wagentje, een jongen van een jaar of vier speelde met een bal en nog twee andere kleine jongens luisterden geboeid naar een vertelling. Ik bekeek de man die met de ene hand de baby wiegde, met de andere de bal terugkaatste en daarbij een boeiend verhaal vertelde.

Wie was die man? Het was een grootvader! Een grootvader zoals er veel grootvaders zijn : dol op hun kleinkinderen, nog vlug te been en met een jong hart.

De man dat ik ontmoette had grijs haar maar zijn ogen tintelden van levenslust en vrolijkheid. Het is fijn een grootvader te hebben die de kunst verstaat, ondanks zijn jaren, jong van hart te zijn. Het is benijdenswaardig een grootvader te hebben die boeiende verhalen kan vertellen.

Kuifje

VOLGENDE WEEK KOMEN BLAKE EN MORTIMER TERUG in

DE DUIVELSE VALSTRIK

Een nieuw tekenverhaal van Edgar-P. JACOBS

MORTIMER VERLOREN IN DE RUIMTE EN IN DE TIJD MAAKT KENNIS MET HET GEHEIM VAN DE RELATIVITEIT !

Mysterie ! — Mysterie ! — Mysterie !

Een boeiender, een geheimzinniger en een mooier verhaal heb je nooit gelezen ! VOLG MORTIMER IN DE TIJD EN IN DE RUIMTE !

STRANDSPELEN EN REIZEN !

HET Frans dagblad « Le Figaro » organiseerde met de medewerking van KUIFJE drie strandwedstrijden aan de Belgische kust op 19, 23 en 29 juli jl.

De jonge concurrenten moesten vestingen en versterktè kastelen uit zand bouwen. De drie eersten kregen als beloning een kosteloze reis naar Frankrijk en een verblijf aldaar van acht dagen. Zij vertrokken op 13 augustus jl. naar Parijs. Gedurende hun vakantie in Frankrijk moesten zij zich meten met de kampioenen van Frankrijk, Spanje en Engeland. Jammer genoeg triomfeerden onze drie laureaten niet. Twee Fransen en een Spanjaard gingen met de palm lopen. Zij kregen als beloning een kosteloze reis en een verblijf van een week in Los Angeles en Californië !

Pierre Verstegen (13 jaar), uit St. Gillis, won de eerste prijs te Middelkerke. Hij toont ons fier zijn kasteel.

André Wouters (14 jaar), uit Evere, won de eerste prijs te St. Idesbald. Je ziet haar hier terwijl ze haar versterkt kasteel maakt.

Michel Fauvarque (11 jaar), uit Kraainem, was kampioen te Westende.

SCHRIJF EENS 'N BRIEFJE

Louis Logghe, Coupure Links, 155, Gent wenst een correspondent die postzegelverzamelaar is en met hem postzegels van vreemde landen kan ruilen.

Pierre Kloeck, 12 jaar, Steenstraat, 73, Ekeren (Antwerpen), zou graag corresponderen in het Nederlands met een jongen van dezelfde leeftijd. Pierre interesseert zich voor autoraces, vliegtuigen en geheimschriften.

Guido Proost, Galgestraat 53, Tienen wenst te corresponderen in het Nederlands met een jongen of meisje van 16 jaar, uit België, Nederland, Duitsland of Frankrijk. Zijn hobby's zijn : sport (vooral voetbal en wielrennen), lektuur, film, reizen en geschiedenis.

Georgissen, 16 jaar, St. Lucaslaan, 64, Ekeren, 2, wenst te briefwisselen in het Frans met een jongen of meisje uit Frankrijk van ongeveer dezelfde leeftijd. Hij houdt van film en lektuur.

JARI en

Jari en zijn vriend Jimmy zijn toegekomen in Het Zoute waar zij,

EEN HALF UUR LATER GAF MR TARTINI, DIE ER IN SLAAGDE TEGELIJKERTIJD TE ETEN, TE SPREKEN, TE MIMEREN EN TE IMPROVISEREN ZONDER ZICH MAAR IN HET MINSTE ALS GEK AAN TE STELLEN, BLIJK VAN EEN GROTE HELDERHEID VAN GEEST. ONDANKS ZIJN MALLIGHEID WIST HIJ IEDEREEN TOT ZIJN STANDPUNT TE OVERHALEN.

DIEZELFDE NAMIDDAG, TERWIJL SIGNOR TARTINI ZICH TERUGGETROKKEN HAD OM TE MEDITEREN, HAD MR VAN BRUGGEN ONZE VRIENDEN NAAR DE ROYAL ZOUTE TENNISCLUB GELEID, WAAR HUN AANKOMST EEN ALGEMENE OPSCHUDDING VERWEKTE ...

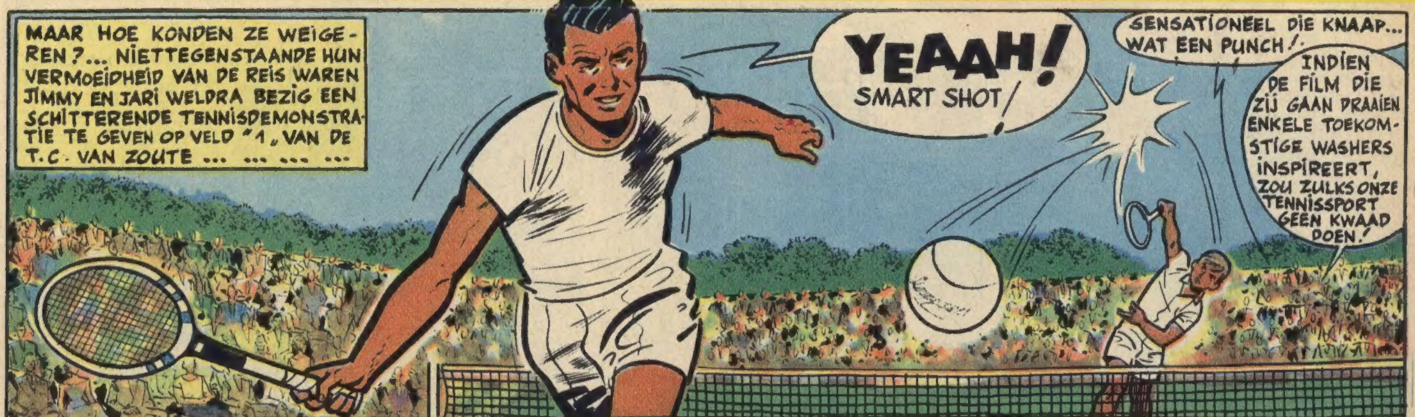

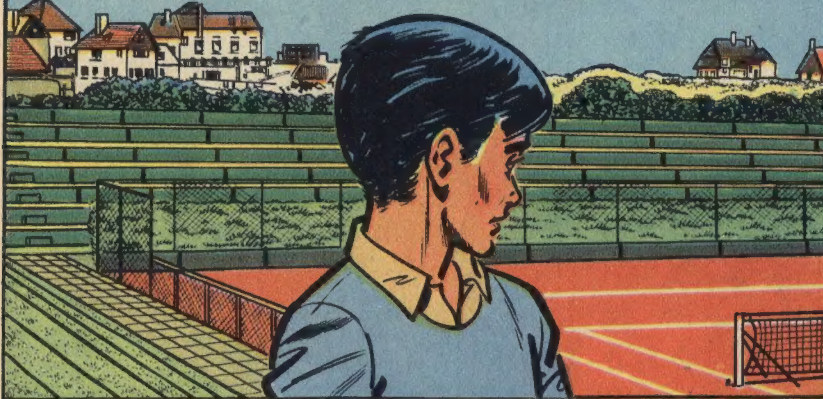

het PLAN Z

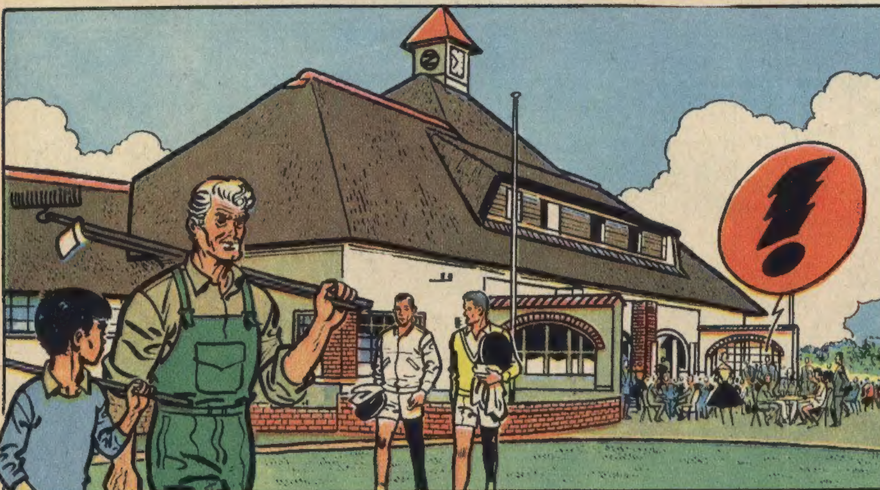
DOOR RAYMOND REDING

onder de leiding van Tartini, de helden zullen zijn van een film...

(Wordt voortgezet.)

ROCK DERBY IN

De POPPEN

Op bevel van een geheimzinnig man heeft een dief de armband van

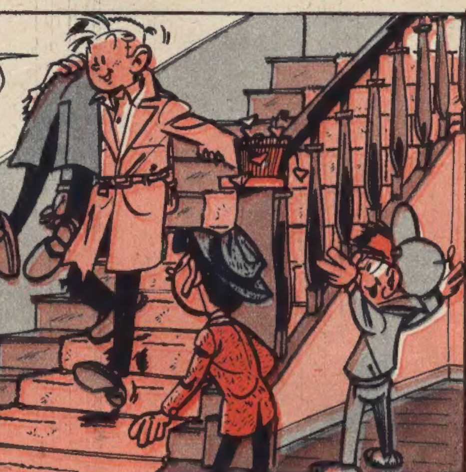

DIEVEN

Costar-Impec gestolen. Maar hij zal moeten afrekenen met Rock Derby...

(Wordt voortgeze

DE ONBEKEN

Ondanks de moeilijkheden waarmee zij af te rekenen hebben en de vijandschap van

DE VIJAND

DOOR L. EN F. FUNCKEN

ar de Tigrida, komen Johan en zijn vrienden behouden in Jeruzalem toe.

Bob Binn

TEKST: A. DUCHÂTEAU.

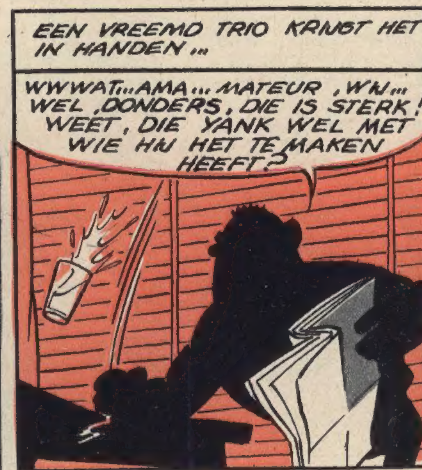
De beroemde multimiljonair Archibald Mac Haron

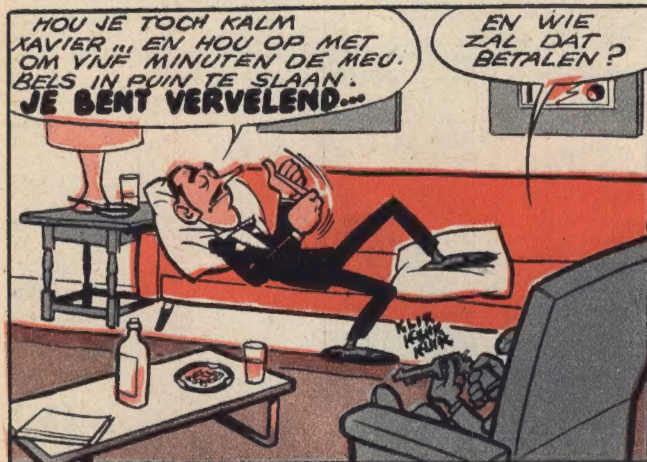

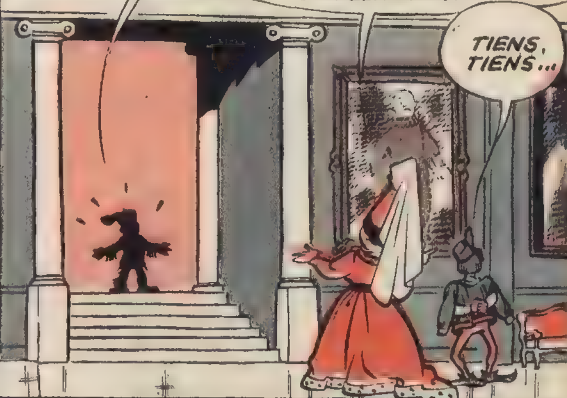

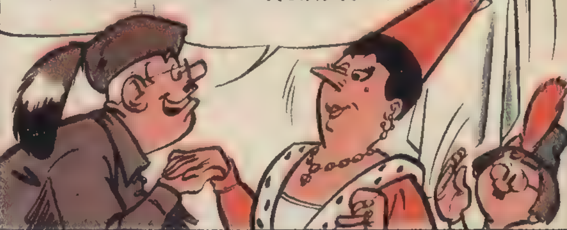
tegen X Y Z!!!

TEKENINGEN: E. AIDANS.

...verleent onze vriend Bob Binn een interview...

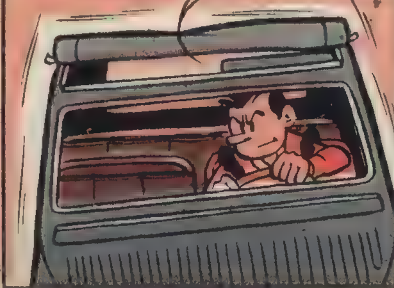

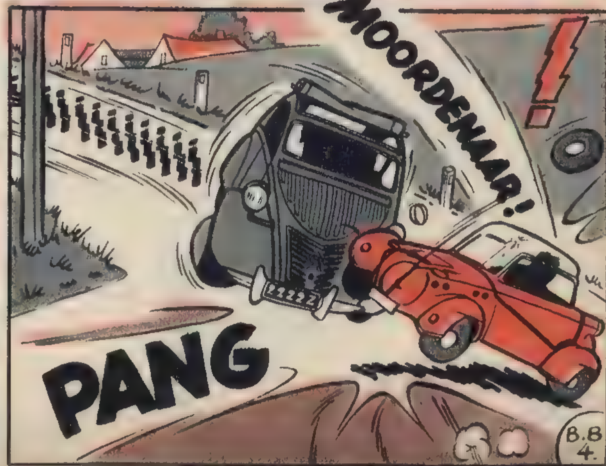

(Wordt voortgezet.)

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

TOCHT DOO

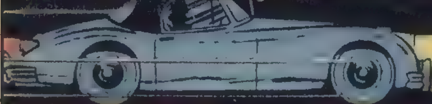
De chef van de wapensmokkelaars vluchtte met een witte Jaguar. De politie, geholpen

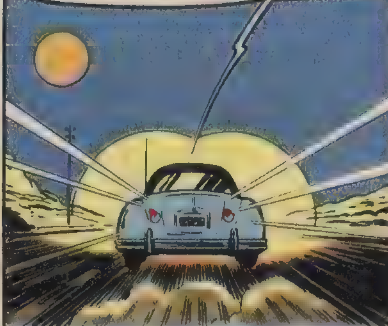
OM DE ACHTERVOLGING DIE MICHEL VAILLANT, DE VRACHTVOERDERS EN DE POLITIE HEBBEN INGEZET BETER TE KUNNEN VOLGEN EN KLAARDER TE ZIEN IN DE ZAAK, HEBBEN WE EEN KAART GETEKEND VAN DE STREEK WAARIN HET DRAMA ZICH AFSPEELT.

NAAR AVIGNON.
N 538
SALON
NAAR ARLES.
la Samatane
Pélissanne
Calameau
D 10
D 5
ANÇON
MIRAMAS
D 15
D 10
St CHAMAS
les Guigues
N 113
AIX-en-Provence
VIJVER VAN BERRE
Berre
Marignane
Martigues
Port de Bouc
WEG REEDS AFGELEGD DOOR DE ONTSNAPTE GANGSTER.
MARSEILLE
MIDDELLANDSE ZEE
NAAR TOULON.

LANGS WEG NR 113 RIJDT DE WITTE JAGUAR NAAR SALON. DE MAN DIE AAN HET STUUR ZIT BEREKENT ZIJN KANSEN.

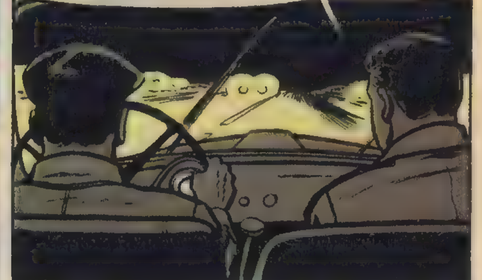
ZIJ HEBBEN SLECHTS TIEN MINUTEN NODIG GEHAD OM HEEL DIT PLAN OP TE STELLEN. DAAR DOE IK MIJN HOEDJE VOOR AF! DANK ZIJ DE RADIO, BEN IK ECHTER OP DE HOOGTE VAN AL DE INLICHTINGEN DIE DOOR PARIJS GEGEVEN WORDEN...

EEN KILOMETER DAAR VANDAAN RIJDT EEN GROTE VRACHTWAGEN UNIC IN DE RICHTING VAN MARSEILLE.

DAAR KOMT EEN AUTO MAAR VAN ZO VER KAN IK NIET ZEGGEN HOE HIJ ER UIT ZIET... DIM JE LICHTEN...

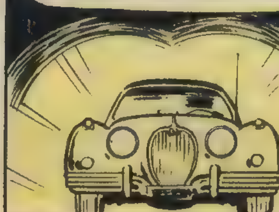

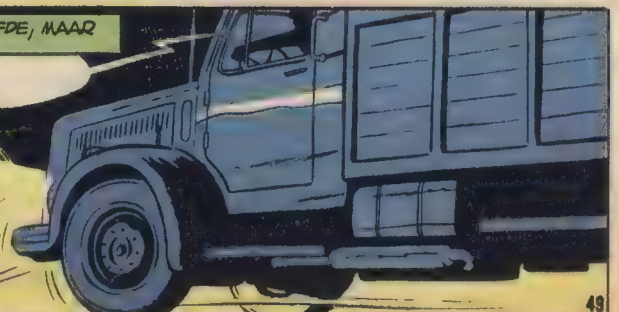
HIJ DIMT DE ZIJNE OOK. MAAR KIJK EENS HOE DICHT ZIJN KOPLAMPEN BIJ ELKAAR STAAN... SCHAKEL JE WEGLICHTEN IN!

DE AUTO DOET PRECIES HETZELFDE, MAAR HET IS TE LAAT...

HET IS DE JAGUAR! RIJDT OP HEM TOE!

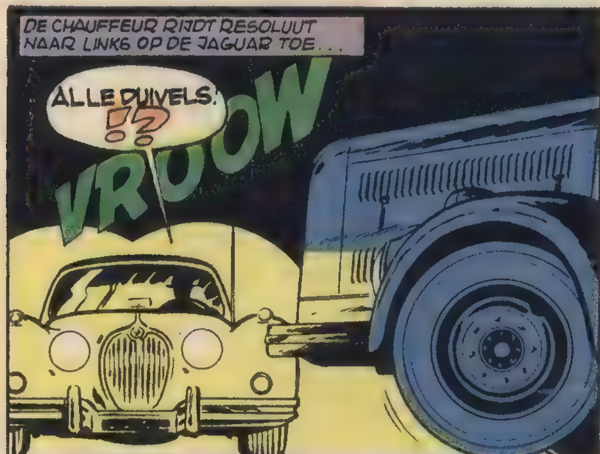

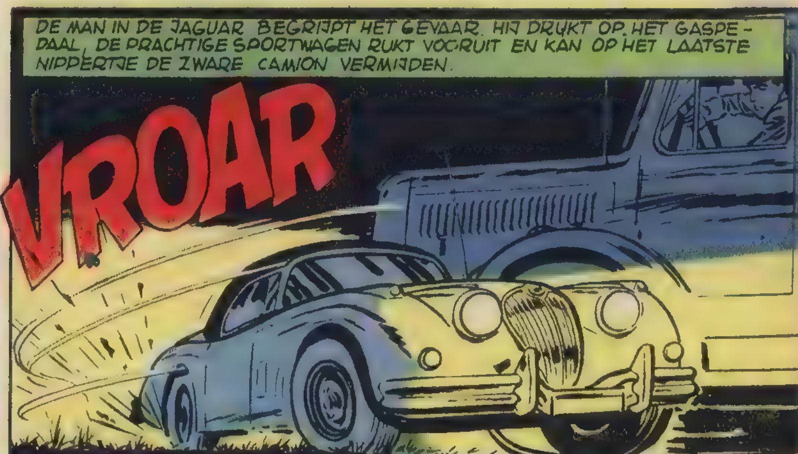
Je leeft mee met de avonturen van Michel Vaillant en daarom lee

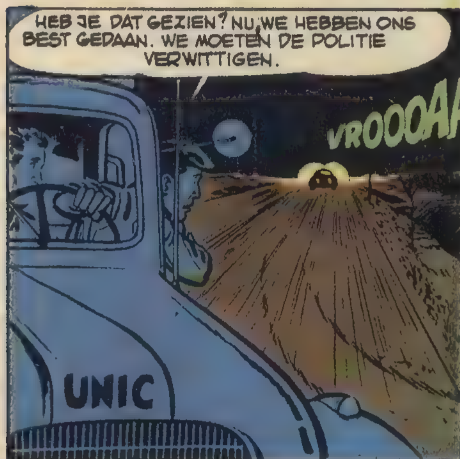

R DE NACHT

door le vrachtvoerders en de speciale radio-uitzendingen uit Parijs, sporen hem op...

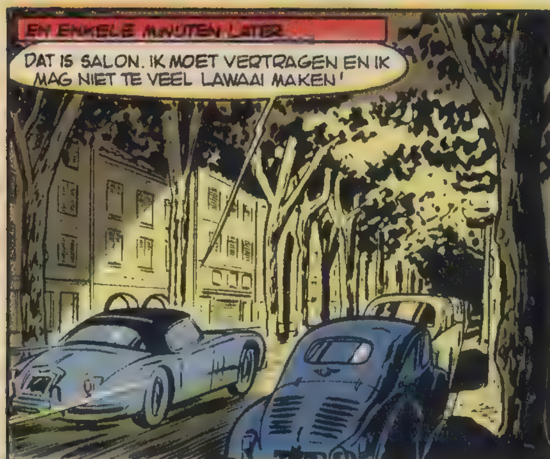

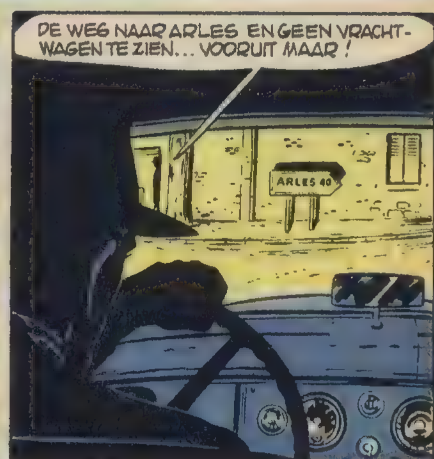

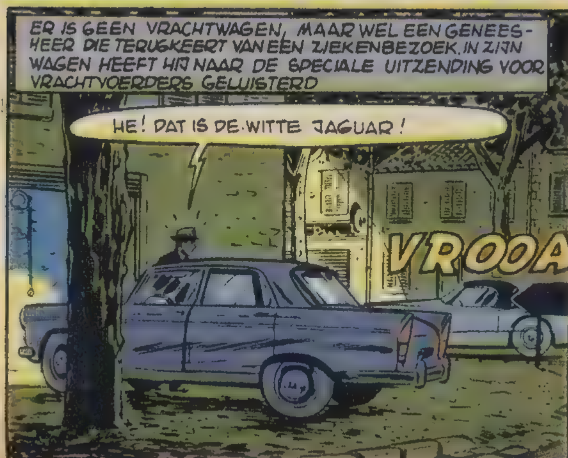

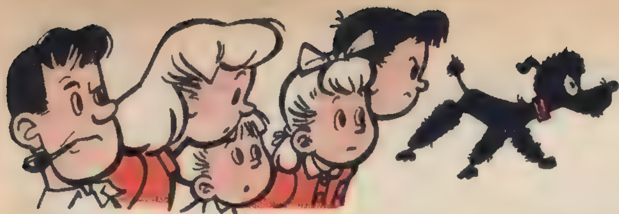

(Wordt voortgezet.)

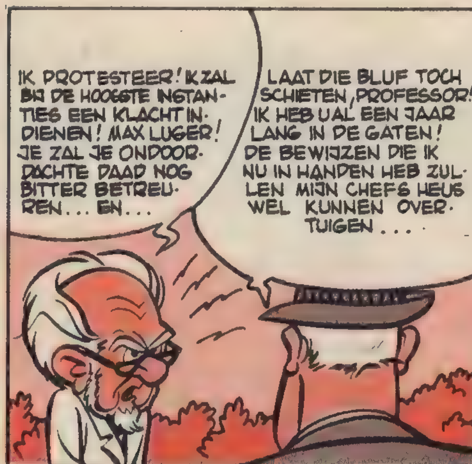
...le het prachtig album van Jean Graton : DE GROTE MATCH.

Plannen

Mathias en zijn handlanger laten zich in met zaken die het

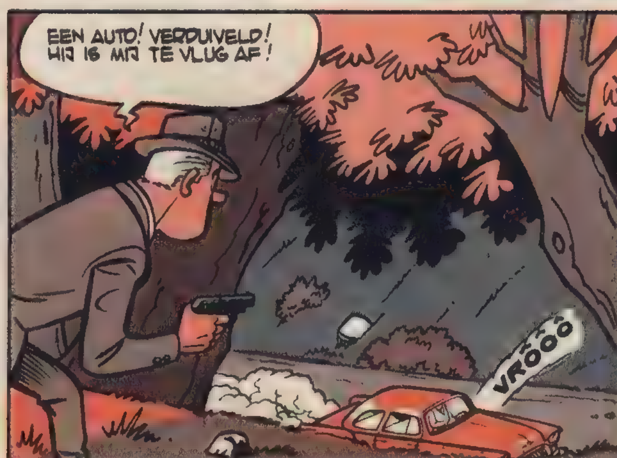

jacht

EEN AVONTUUR VAN DE FAMILIE PIETERSEN

DOOR Anjo

daglicht niet mogen zien. Zij worden verrast door Max Luger...

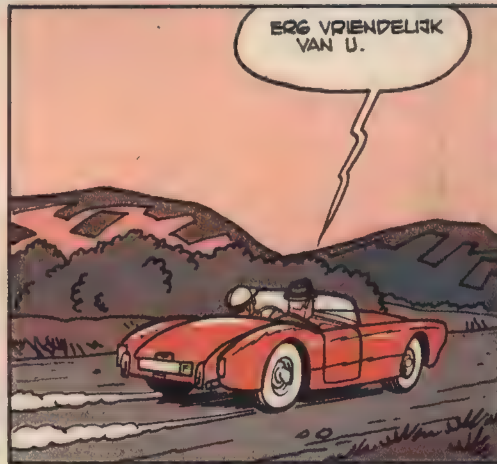

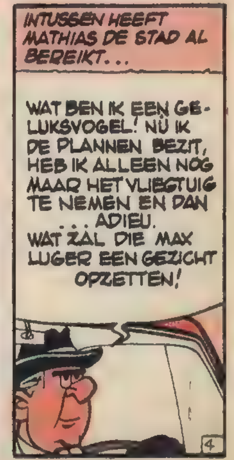

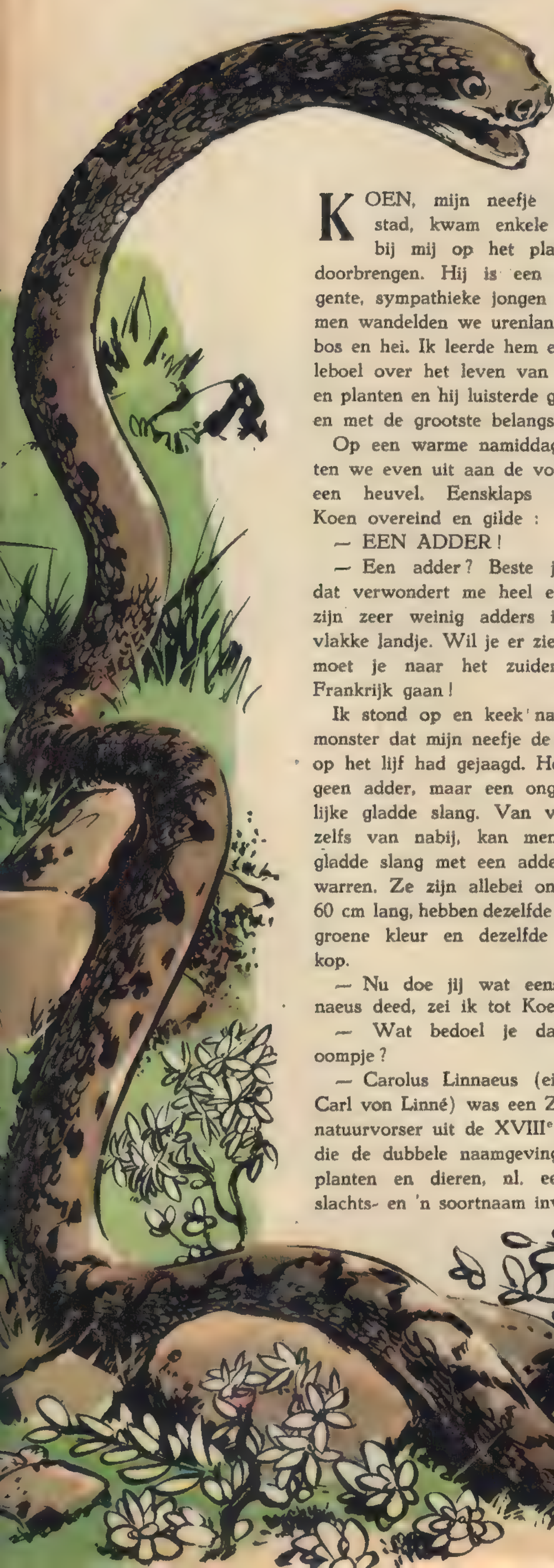
(Wordt voortgezet.)

Een wandeling met oom Jan

DE ADDER

KOEN, mijn neefje uit de stad, kwam enkele dagen bij mij op het platteland doorbrengen. Hij is een intelligente, sympathieke jongen en samen wandelden we urenlang door bos en hei. Ik leerde hem een heleboel over het leven van dieren en planten en hij luisterde geboeid en met de grootste belangstelling.

Op een warme namiddag rustten we even uit aan de voet van een heuvel. Eensklaps sprong Koen overeind en gilde :

— EEN ADDER !

— Een adder ? Beste jongen, dat verwondert me heel erg. Er zijn zeer weinig adders in ons vlakke landje. Wil je er zien, dan moet je naar het zuiden van Frankrijk gaan !

Ik stond op en keek naar het monster dat mijn neefje de schrik op het lijf had gejaagd. Het was geen adder, maar een ongevaarlijke gladde slang. Van ver, en zelfs van nabij, kan men deze gladde slang met een adder verwarren. Ze zijn allebei ongeveer 60 cm lang, hebben dezelfde bruingroene kleur en dezelfde platte kop.

— Nu doe jij wat eens Linnaeus deed, zei ik tot Koen.

— Wat bedoel je daarmee, oompje ?

— Carolus Linnaeus (eigenlijk Carl von Linné) was een Zweeds natuurvorser uit de XVIIIe eeuw, die de dubbele naamgeving voor planten en dieren, nl. een geslachts- en 'n soortnaam invoerde. Hij verwarde de gevaarlijke adder met het ongevaarlijk gladde slangetje. Een adder heeft giftanden, een gladde slang niet.

— En dan ?

— De giftanden zijn hol en daarmee spuit de adder haar slachtoffers het gif of het venijn in. Daarna wacht zij rustig tot haar slachtoffer de laatste adem heeft uitgeblazen. Pas nadien smult zij haar prooi op.

— Wat eet de adder ?

— De adder eet hagedissen, kikkers en kleine knaagdieren die schadelijk zijn voor de landbouw. Maar, er is een klein zoogdiertje dat de adder de baas is ! Het is de egel. Men heeft reeds meer dan eens een uitgehongerde adder opgesloten met een egel en de egel kwam steeds zegevierend uit de strijd.

— Valt de adder de mens niet aan ?

— Alleen dan wanneer de adder zich bedreigd voelt. Bovendien zal je overdag zeer zelden een adder ontmoeten. Ze gaat 's nachts op jacht en schuilt overdag op warme droge plekjes.

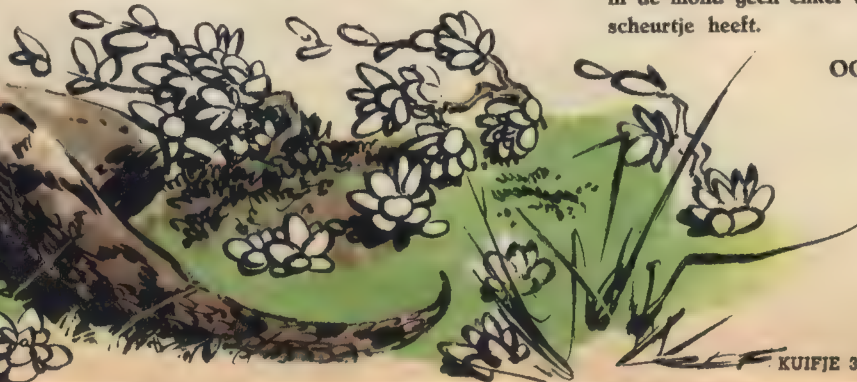
— Oom, je zei toch dat de adder knaagdieren opeet die schadelijk zijn voor de landbouw, dus is de adder een nuttig dier ?

— Ja, en waarom niet ? Vroeger gebruikte men de adder zelfs om ziekten te genezen. Met het gedroogde hart en de lever van de adder maakte men omslagen. Het gif werd gebruikt om de cholera en de gele koorts te bestrijden. Uit het vlees van de adder kookte men versterkende drankjes. In sommige landen krijgt men thans een premie wanneer men een adder doodt, maar vroeger gaf men mooi geld voor de adders die uit Italië werden ingevoerd !

DE BEET VAN EEN ADDER

In principe is de beet van een adder pas dan zeer gevaarlijk wanneer de adder nuchter was, wanneer ze beet in een deel van het lichaam dat niet door een kledingstuk was bedekt en indien de persoon, die werd gebeten, ziekelijk of zwak is. Daar men echter nooit kan weten hoe zo iets afloop, moet men vanzelfsprekend de geneesheer roepen. Het addergif wordt onschadelijk gemaakt door een speciaal serum. In afwachting dat de arts komt, moet je de wonde goed afbinden en dit tussen de wonde en het hart. Men moet de wonde ontsmetten en het slachtoffer een hete drank geven. Men kan het venijn met de mond uit de wonde zuigen, maar dan moet men er zeker van zijn dat men zelf in de mond geen enkel wondje of scheurtje heeft.

OOM JAN

AUSTERLITZ

IN Frankrijk werd er een film gedraaid die de titel kreeg : «Austerlitz.» Het is, naar men ons heeft gezegd, een super-productie, zo iets op z'n Amerikaans, met veel helden, nog meer figuranten, veel kleur en beweging. De hele zaak heeft 80 miljoen Belgische frank of 6 miljoen gulden gekost ! Een peulschilletje !

EN NOGMAALS NAPOLEON !

Het valt niet te ontkennen dat vele Fransen nog steeds een grote verering hebben voor Napoleon. De man die de film « Austerlitz » draaide, is nochtans geen Fransman. Hij is een Belg en heet Abel Gance. Reeds in 1927 draaide hij een film over Napoleon. Abel Gance is intussen een dagje ouder geworden en heeft sneeuwwitte haren ; zijn glimlach bleef echter jong. Reeds lang droomde hij er van keizer Napoleon op het zilveren scherm te brengen, en eindelijk werd die droom dan werkelijkheid. Duizenden figuranten werden opgetrommeld en in een passend kostuum gestoken om de slag van Austerlitz, zo berucht in de geschiedenis, nogmaals over te doen en voor ons tot leven te brengen op het witte doek.

REVOLUTIE — REPUBLIEK — KEIZERRIJK !

In 1801 zwegen de kanonnen voor een poosje. Engeland tekende het Verdrag van Amiens en generaal Bonaparte, Eerste Consul van Frankrijk, kon zijn land eindelijk de vrede brengen. Talleyrand was van oordeel dat de landen van Europa wel graag een autoritair regime in Frankrijk zouden zien. De Revolutie en de Republiek maakten de koningen bang en agressief... De ganse familie van Napoleon Bonaparte droomde van pracht, praal, troon en kroon. Je weet het misschien wel, er waren de zusters van Napoleon : Pauline, Eliza, Caroline, en de echtgenoot van deze laatste, Murat. En er waren zijn broeders : Jozef, Jeroom, Lodewijk. Slechts één broer van Napoleon bleef trouw aan zijn ideaal en dat was Lucien. Van het keizerrijk wou hij niets weten, hij was en bleef een overtuigd republikein. In de geest van de Eerste Consul begon het idee van een groot Frans keizerrijk te rijpen en het spreekt vanzelf dat hij, Napoleon, de éérste keizer zou zijn.

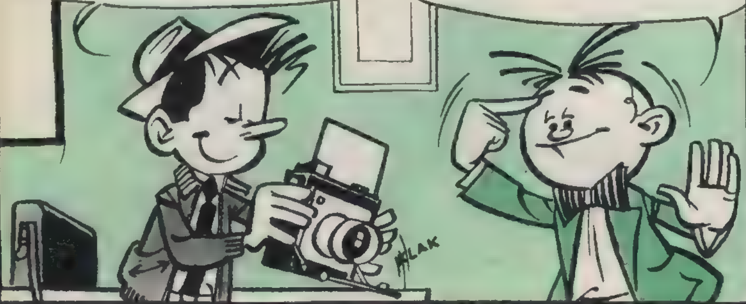
De royalisten, die gemeend hadden dat de monarchie in Frankrijk zou hersteld worden, komplotteerden tegen Napoleon, die op een haar na aan een aanslag kon ontsnappen. Cadoudal, één van de leiders van het komplot, werd aangehouden en terechtgesteld. Fouché, chef van de politie, werd voor een tijdlang vervangen door Réal. Om al de monarchisten de schrik op het lijf te jagen, deed Bonaparte de jonge hertog van Enghien aanhouden en ontvoeren op Duits grondgebied. Hij liet hem in het geheim naar het kasteel van Vincennes brengen en daar fusilleren.

ENGELAND WORDT ONGERUST EN VORMT DE EERSTE COALITIE

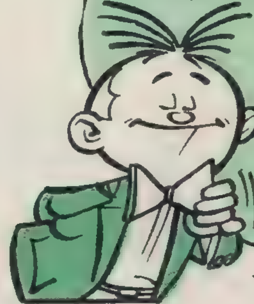
Op 2 december 1804 luidden de klokken van de Notre-Dame te Parijs plechtig en lang : Napoleon Bonaparte werd tot keizer van Frankrijk gekroond. Engeland was ongerust in de zaak. William Pitt,

(KOM MEE NAAR PAGINA 20)

SPEL EN

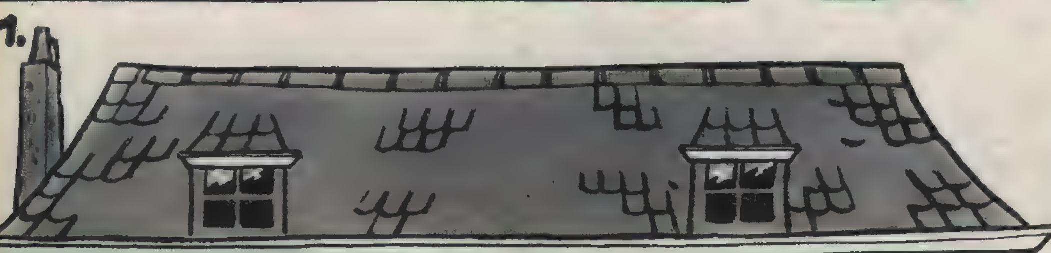

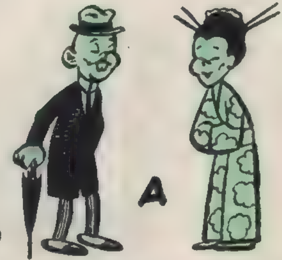
MIJN BESTE NEPO, IK MOET OP REIS. IK VERTROUW JE DUS MIJN WEKELIJKSE KRONIEK TOE. ZAL JE HET KLAARSPELEN ?
MAAR NATUURLIJK ZAL IK HET KLAARSPELEN! MIJN HOOFD BARST VAN NIEUWE IDEEËN !
KLAK

BEST VRINT, IERHONDER ZIE JE MEIN UIS. EXCUZEER ALS IK EEN PAR SPELFOUTTEN MAAK. HET IS EEN UIS VERDEELD IN APARTEMENTEN. LINKZ HET UIS, RECHTZ DE BEWOONERS. KAN JE SEGGEN WIE "WAAR" WOONT? LET GOET OP, MOEILEIK IS HET NIT !

1.

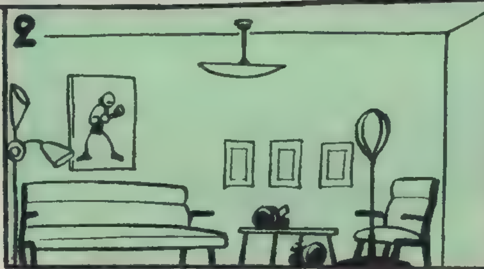

A
MIJNHEER EN MEVROUW SJOE EN SINGSING

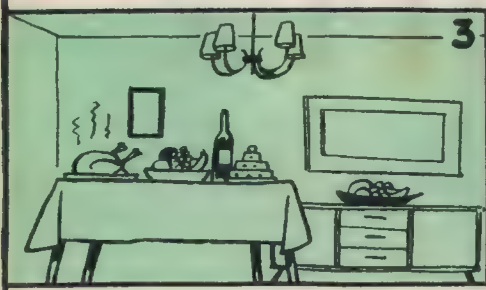
1

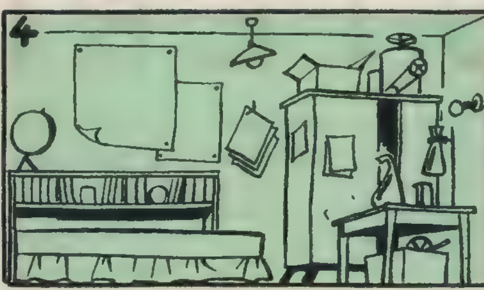
2

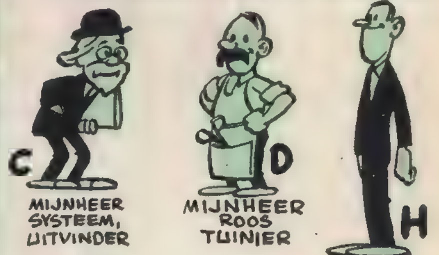
B
IK, NEPO, MIJN MOEDER EN MIJN VADER, BOKSER ALLE CATEGORIEËN

3

4

C
MIJNHEER SYSTEEM, UITVINDER
D
MIJNHEER ROOS TUINIER
H
MIJNHEER EVEREST, DE REUS

5

6

E
HET ECHTPAAR SUIKERBOL RENTENIERS

7

8
RIJST

F
MIJNHEER EN MEVROUW JANSSENS EN HUN SPRUITEN

G
MEVROUW PIEK EN HAAR ZOONTJELIEF, EEN ONUITSTAANBAAR JOCH

VERMAAK

DOOR
A. DUCHATEAU
EN
E. AIDANS

2.

HET HOEKJE VAN DE FOTOGRAAF

Twee mooie foto's die mij gestuurd werden door René Patesson, uit Brussel (Bravo, René !). Op de eerste foto heb ik een voetbal bijgetekend. Welke is de echte voetbal, deze die rechts op de foto staat ofwel de linkse ?

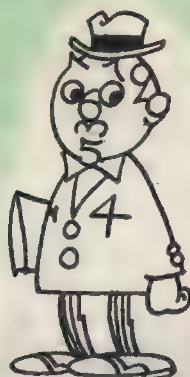

De tweede foto is tegen licht genomen. Met Chinese inkt heb ik een schoorsteen bijgetekend. Welke ? Zie je het verschil tussen de echte en de valse ?

3.

WEER NAAR SCHOOL

Bobke moest weer naar school gaan. Hij heeft drie nieuwe leraars. Ik heb ze hier voor ullie getekend.

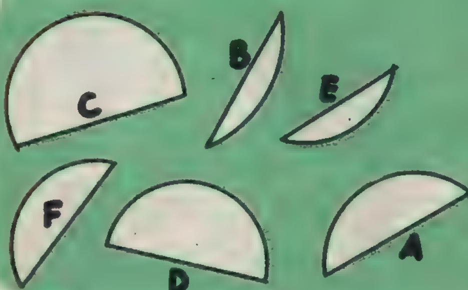

In welk vak geven zij onderricht?

4.

LOUTER ILLUSIE !

Dit zijn zes delen van cirkels. Iedere diameter is aangeduid door een letter van het alfabet. Welke is de langste rechte lijn en welke is de kortste, zonder evenwel rekening te houden met de booglijn van de cirkel ?

DRIE RAADSELTJES

a) Wie heeft duizend voeten en kan toch niet alleen lopen ?

b) Ik heb slechts twee benen. Wie ben ik ?

c) Ik heb twee armen en twee ogen. Wie ben ik ?

OPLOSSINGEN

1. Appartement 1 : De familie Janssens (F); Appartem. 2 : Nepo en zijn ouders (B); Appartem. 3 : De rentenier Suikerbol (E); Appartem. 4 : Systeem (C); Appartem. 5 : Mevr. Piek en haar zoontje (G); Appartem. 6 : M. Roos (D); Appartem. 7 : M. Everest (H); Appartem. 8 : M. en Mevr. Sjoe en Singsing (A).

2. Eerste foto : rechts de voetbal getekend door Nepo.
Tweede foto : De valse schoorsteen is de eerste links.

3. A : leraar in wiskunde; B : leraar in tekenen; C. leraar in Latijn.

4. De langste lijn is C; de kortste E.

5. A : een borstel; B : het kompas; C : een bril.

AUSTERLITZ (VERVOLG VAN PAGINA 17)

eerste minister en opvolger van Fox, smeedde een plan om Napoleon het hoofd te bieden, en zijn macht te fnuiken. Hij vormde, samen met Oostenrijk en Rusland, de éérste coalitie die tegen Frankrijk gericht was. Toen dacht Napoleon er ernstig aan Engeland te overrompelen en met dit doel trok hij zijn leger samen te Boulogne. Om zijn plan uit te voeren moest hij nog wachten op Admiraal Villeneuve, bevelhebber van de Franse vloot. De admiraal kreeg de kans niet om zijn vloot op Engeland af te sturen, want hij werd door de grote Nelson te Cadix ingesloten.

Bovendien hadden Rusland en Oostenrijk een leger op de been gebracht, om hun bondgenoot (Engeland) eventueel te helpen. Toen Napoleon dit hoorde, ontwierp hij onmiddellijk een nieuw krijgsplan : het leger van 110.000 man aan de kust samengetrokken, kreeg het bevel rechtsomkeer te maken. Onderweg kreeg het de hulp van enkele andere eenheden met, in het totaal, 40.000 man. Al deze eenheden samen vormden wat men zou noemen « La Grande Armée », het grote leger.

Reeds van in het begin behaalde Napoleon prachtige overwinningen. Generaal Mack, die met 60.000 Oostenrijkers in Ulm ingesloten was, moest zich overgeven. Napoleon rukte op naar Wenen. Hij sloeg zijn hoofdkwartier op te Schönbrunn en maakte zich gereed om de legers van tsaar Alexander I en keizer Frans II van Oostenrijk aan te vallen. Eigenlijk moest Koetoezoff, een handige tacticus, het bevel voeren over de geallieerde legers (de legers van Rusland en Oostenrijk) maar tsaar Alexander I gaf op het laatste ogenblik het bevel in handen van de Oostenrijkse generaal Weirother.

Napoleon deed een schijnbeweging. Hij bracht de anderen in de waan dat hij zich met zijn leger terugtrok. Koetoezoff zou zich aan dit maneuver niet hebben laten vangen, maar Weirother, die blijkbaar minder ervaring had, liep in de valstrik...

DE ZON VAN AUSTERLITZ

In de nacht van 1 op 2 december 1805 — eerste verjaardag van zijn kroning — inspecteerde Napoleon zijn troepen die bij dageraad het offensief zouden inzetten. Bonaparte was er van overtuigd dat zijn plan zou gelukken en dat hij zou overwinnen. Toen de zon in de lucht kwam, spuwden alle kanonnen vuur. Alle maarschalken van het grote leger onderscheidden zich door hun dapperheid en stoutmoedigheid. De hoogvlakte van Pratzen, een sleutelpositie uit deze veldslag, werd door de Fransen stormenderhand ingenomen. De Oostenrijkse cavalerie werd verpletterd, Frans II en Alexander I zagen zich verplicht te wijken. Toen de zon daalde over Austerlitz (stad in Tsjechoslowakije) had Napoleon de « Driekeizersslag » gewonnen.

Het was één van de schoonste overwinningen van Napoleon... Maar « schoon » past hier eigenlijk niet, want die slag had duizenden mensenlevens gekost en lag aan de basis van nieuwe conflicten, van nieuwe oorlogen, die gans Europa te vuur en te zwaard zouden zetten.

1. Napoleon ontwierp zelf het plan voor de slag van Austerlitz. Aan zijn maarschalken verklaarde hij slechts hoe de fasen elkaar zouden opvolgen. Heel de slag verliep precies zoals hij had voorzien.

2. Het offensief zal ingezet worden. Maarschalk Lannes (rol gespeeld door Georges Maréchal) heft zijn sabel op. De ruiters zijn klaar om te chargeren.

3. Tijdens het Consulaat, toen de golven van de Revolutie wegebden, wou Parijs zich amuseren. Joséphine de Beauharnais, echtgenote van de Eerste Consul (Napoleon Bonaparte) en de zusters van Napoleon, geven de toon aan.

4. Een jonge Amerikaan, Fulton (rol die in de film vertolkt wordt door Orson Welles) komt aan de keizer vertellen dat hij een toestel heeft uitgevonden om onder water te varen. « U alleen kunt mij begrijpen », zei Fulton tot de keizer, maar Napoleon had niet veel tijd en de Franse geleerden geloofden niet in de uitvinding van Fulton.

5. De Oostenrijkers en de Russen moeten wijken voor de Fransen die op schitterende wijze aangevoerd werden door Napoleon.

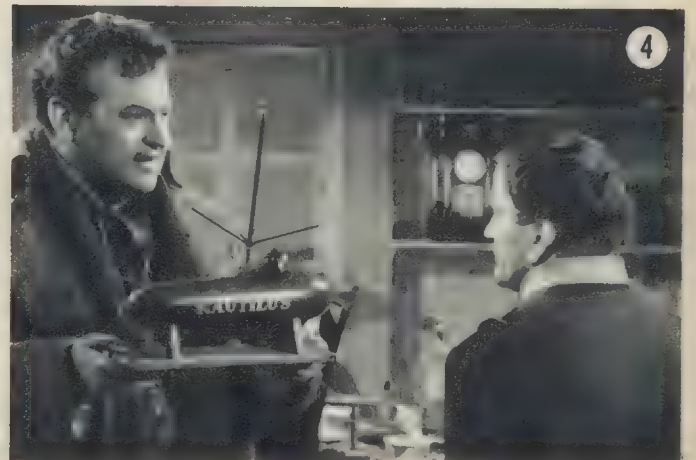

Een trompetter van de Jagers te Paard van de Garde.

HERFSTWANDELING NAAR

Het tekenverhaal Jari en het plan Z *van onze vriend R. Reding speelt zich af in de omgeving van het Zwin en talrijke lezers stelden ons de vraag : wat betekent het woord ZWIN ? Zwin werd afgeleid van het Middelnederelands SWIN, dat kreet betekent. Door het Zwin was Brugge — in de XIIe en XIIIe eeuw het voornaamste handelscentrum van Europa — met de zee verbonden. Brugge kende zijn « gouden eeuw » in de XVe eeuw, daarna verviel de haven en ook de stad zelf ten gevolge van de verzanding van het Zwin. Thans is het Zwin een prachtig natuurreservaat en we hebben er een van onze medewerkers op uit gestuurd om er een kijkje te nemen.*

WIE de badstad Knokke bezoekt, mag niet nalaten ook het Zwin te verkennen. Eenmaal dat men de gastvrije tehuizen achter de rug heeft van « Maria Siska », « De Kinderen van Siska » en soortgelijke afstammelingen van de beroemde Siska die in de streek de eerste is geweest om de hongerige touristen op wafels te vergasten, is het met de wagen slechts vijf minuten meer. Maar ook te voet trekken de wandelaars er elke dag bij honderden naartoe. Het Zwin-landschap en de omgeving van de vroegere koninklijke villa vormen inderdaad een paradijs van duinen, moeren, ziltbeemden en bossen, dat enig is in België.

De compagnie aan wie de gronden toebehoren, stelt alles in het werk om deze 150 Ha natuurschoon ongerept te bewaren en het uitroeien van bloemen te verhinderen. Daarom werd het Zwin omheind, maar mits een gering toegangsgeld blijft het evenwel het gehele jaar door open voor de bezoekers. We mogen zeggen, dat dit stukje natuurschoon sedert eeuwen onveranderd is gebleven. Hier verbleven vroeger de taaie Menapiërs, de eerste Vlaamse vissers en dijkenbouwers, die een voortdurende strijd leverden met de zee, en in die heroieke kamp herhaaldelijk het onderspit moesten delven.

In de V^e^ eeuw was een grondverzakking oorzaak van een geweldige overstroming. De zee drong tot 30 km het land binnen en bedaarde pas onder de muren van Brugge. Toen ze zich terugtrok vormde ze nauwe inhammen, zeearmen en kleine vaargeulen : het Zwin was ontstaan. Opengesteld voor de zeevaart bereikten de schepen rechtstreeks Brugge, stad die uitgroeide tot het grootste handelscentrum van Europa. Maar, het Zwin verzandde, traag maar onverbiddelijk, en wat de Bruggelingen ook in het werk stelden : hun pogingen bleven vruchteloos. Omstreeks 1700 was het Zwin nog nauwelijks een ondiep watervlak met verspreide zandbanken. Doch, waar de zeelieden zich gedwongen zagen het Zwin te verlaten, daar kwamen vogels en konijnen hun tenten opslaan. Zo is het dan tot op onze dagen gebleven. Vermits de wandelaars — soms buiten hun weten om — bloemen vertrapten en vogelnesten vernielden, werden bepaalde voorzorgsmaatregelen getroffen. Zo worden bijv. in de broeitijd, van april tot juni, onderrichtingen verstrekt tot bescherming van de vogels : de honden moeten aan de band gehouden worden en men krijgt geen toegang tot zekere gedeelten van het natuuroord. De bezoekers mogen de Zwinbloemen plukken maar in kleine hoeveelheid en zonder de wortels uit te rukken. Enige omheinde ruimten zijn voorzien in het park van de voormalige koninklijke villa (thans tearoom) en in het Zwin, met het oog op het acclimateren van sommige vogelsoorten. En dit alles werd dan toevertrouwd aan het toezicht van de vereniging « De Belgische vogelreservaten ».

Vooral de kinderen halen er hun hart op. Vanzelfsprekend hebben ze een voorliefde voor de grote vogels, zoals de eenden (die brood knabbelen) en de raaf, een grote, zwarte vogel. Het is prettig, de reakties van de mensen te observeren. De raaf bijv. onthutst elkeen door zijn grootte en men begrijpt dat La Fontaine niet overdreef in zijn fabel, toen hij de raaf een kaas in zijn bek deed houden. De raaf is in België zeer zeldzaam. Op een bordje kan men lezen : « De raaf heeft in België voor de laatste maal gebroed in 1919 ». Een dame die dat las, zei verwonderd tot haar echtgenoot : « Wel lieve hemel ! Dan is dat beest zo oud als ik... »

Echt gebeurd !

Vele mensen zien er voor de éérste maal een vink, koolmees, sijs, kruisbek, rietgors of een ekster van nabij. Naast één van de ruime kooien vloeit fris stromend water uit een kraantje in een bak. Daarboven hangt het grappige plaatje : « Dog Bar », hondenherberg...

Oeverloper

Scholekster

Veldleeuwerik

Kauw

Dwergstern

Graspieper

Kapmeeuw

het ZWIN

Veel beziens hebben de uilen. Elke soort heeft een eigen volière. De kleine steenuil zit in een schaduwhoekje geborgen. Onbeweeglijk, kijkt hij u met starre ogen aan. Daarnaast slaapt een grijze velduil, ogen toe. De komische, rosse kerkuil zit in zijn « kapelletje » en ziet er werkelijk een beetje kwezelachtig uit. De bosuil rust op zijn tak en doet af en toe langzaam één oog open. Het andere blijft toe. In tegenstelling met zijn rustige buren, zit de ransuil gedurig te roepen. Het is de enige uil met betrekkelijk lange oren en daarom heet hij in het Engels « Long-Eared Owl ». Men moet de kinderen zijn roep horen uitlokken en nabootsen : « Uil... Hibou... Laat je eens horen! Maar 't is altijd dezelfde die roept... O, kijk eens, hij zit zo stijf als een standbeeld. »

En dan krijgen we een schok... We staan vóór het omheinde verblijf van de Oehoe, een buitengewoon grote uil, van bijna een halve meter. Geen wonder, dat hij zoveel fantastische vertellingen heeft geïnspireerd! De Oehoe is een zeer zeldzame vogel in België. Eén of twee paren broeden wellicht ieder jaar nog in de hoge Ardennen. Hij mediteert, en men ziet dat hij werkelijk de wijsheid in pacht heeft en stellig overtuigd is van de relativiteit van alle aardse dingen. Onverstoorbaar kijkt hij u een paar sekonden aan en sluit dan weer de ogen. Je interesseert hem reeds niet meer... Ik wou hem goed bekijken en kwam naderbij, om de vorm van zijn oogleden te zien. Alsof hij mijn inzicht geraden had, draaide hij resoluut zijn kop weg. Iemand lachte. Daarop keek hij de rustverstoorder bestraffend aan en kneep de ogen weer toe.

Vergeet ook niet eens binnen te lopen in het « Musea Diorama », waar heel wat te leren is. Eerst ziet men vier vogelsoorten die tussen de schelpen, dichtbij de zee broeden : de scholekster, de bontbekplevier, dwergstern en strandplevier.

Vele vogels, door stookolie besmeurd, komen op het strand sterven. Deze stookolie, die door de schepen en voornamelijk door de tankers wordt gelost, bevuilt ons strand, doodt de vogels en vergiftigt het water. Hoelang zal deze toestand nog geduld worden? Er zijn vijf vogelsoorten, die broeden in de konijnengaten in de duinen van het Zwin : bergeend, de kolenduif, het steenuiltje, de kauw en de tapuit. In de duinen broeden ook de grauwe klauwiers.

Twee dassen werden in 1954 in de nabijheid van het Zwin gevangen. Deze dieren zijn uiterst zeldzaam in Vlaanderen. Zij leven in diepe zelfgegraven holen welke zij 's nachts verlaten. Het wezeltje of hermelijntje (enkel in de winter wit) en de bunzing leven echter nog in onze duinen.

Het Zwin is een « schorre », d.i. een periodisch door de vloed van het zeewater overstroomde vlakte en heeft dus een zeer bijzondere plantengroei. De meest typische bloem is het lamsoor, de zogenaamde « Zwinne-bloem », die in juli en augustus verscheidene hektaren bedekt met een paars bloementapijt. Er zijn nog talrijke andere planten, die men nergens anders vindt in België. Kortom : het Zwin is niet alleen als natuuroord een heerlijke pleisterplaats, een bezoek kan ons op menig gebied ook heel wat nuttige kennis bijbrengen.

G. BERGEN

Wij danken graaf Lippens, burgemeester van Knokke, voor de foto's die hij ons bereidwillig heeft geleend.

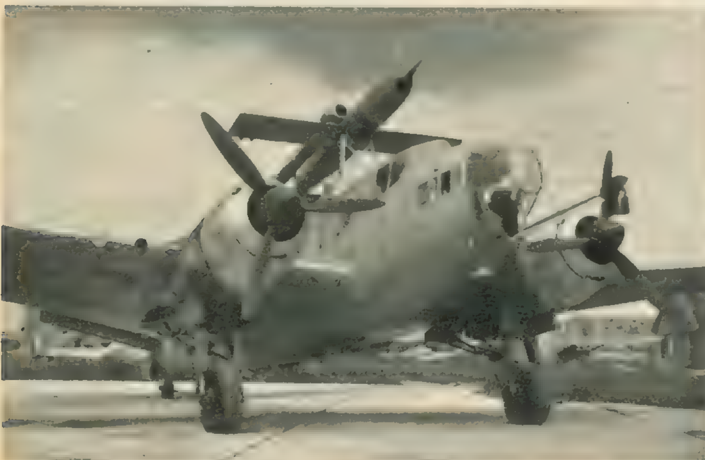
Rietgors

Op het achterdek van een schip staat de CT-10 klaar om gelanceerd te worden. Men ziet zeer duidelijk de witte lanceerraketten.

GELEIDE PROJE

DE geleide projectielen die ingezet worden om bv. bombardementsvliegtuigen te vernielen, vervullen eigenlijk de rol van de jachtvliegtuigen maar, zij vliegen zonder piloot. In hun neus steekt er een ingewikkeld electronisch toestel, dat de taak van de piloot overneemt, en ze worden van op de grond naar het doel geleid.

Het is wel overbodig hieraan toe te voegen dat die electronische machines zeer ingewikkeld zijn en het een lange studie vergt alvorens ze tiptop in orde zijn. Het telegeleide projectiel, waarover we het hier vandaag hebben, is niets anders dan een doelwit dat tijdens oefeningen wordt gebruikt. Als doelwit neemt men ook wel oude vliegtuigen die dan een speciale installatie krijgen om van op de grond te kunnen geleid worden, ofwel gebruikt men een speciaal projectiel. Dit laatste is voordeliger want de specialisten regelen deze projectielen zodanig dat ze méér dan eens kunnen gebruikt worden. De Nord CT-10 is een telegeleid projectiel dat als doelwit wordt gebruikt door het Franse Luchtleger, de Marine en de Infanterie. Het wordt eveneens door de Royal Navy van Groot Brittannië gebruikt en het is gekend onder de naam « Toreador ».

In het begin, toen de CT-10 nog niet tiptop in orde was, lanceerde men hem van een vliegtuig. Hier ziet men hem op een bombardementsvliegtuig Leo 45 ; een toestel dat de tweede wereldoorlog heelhuids overleefde !

Wanneer zijn vlucht ten einde is, d.w.z. wanneer de brandstof is opgebruikt, dan valt de CT-10 in het water. De val wordt geremd door de parachute. Nu is er ook een versie bestemd voor het landleger. In deze versie blijft de CT-10 in de grond steken als een pijl. De CT-10 gebruikt door de marine heeft een hermetisch gesloten romp en blijft op het water drijven. Men vist hem op, tankt de reservoirs vol en lanceert hem opnieuw.

WAT IS DE CT-10?

DE CT-10 is een klein vliegtuig dat een spanwijdte heeft van 4,30 m en 'n zeer eenvoudige vorm heeft. De romp bestaat uit drie delen : de neus, waarin de toestellen zijn aangebracht om hem van op de grond te leiden, een radio-installatie en een parachute, die de val van de CT-10 remt. Het middelste deel draagt de vleugels en bevat de brandstof. Aan het derde deel zijn de staartvlakken bevestigd. De CT-10 wordt gestuwd door een kleine straalmotor die een stuwkracht van 180 kg heeft. De electronische piloot van de CT-10 zorgt er voor dat het toestel kan evolueren als een normaal vliegtuig. Het einde van de vlucht en het uitschakelen van de motor kunnen eveneens van op de grond bevolen worden. De CT-10 verliest dan zijn snelheid, de parachute gaat open en remt de val af.

Er is ook een schaduwzijde aan de CT-10. Zijn topsnelheid bedraagt slechts 450 km per uur. Hij kan in 10 min. tot op een hoogte van 4.000 m stijgen. Hier bedraagt zijn snelheid nog 320 km per uur. De Nord Aviation heeft, naast de CT-10, ook nog de CT-20 en de CT-41 gebouwd.

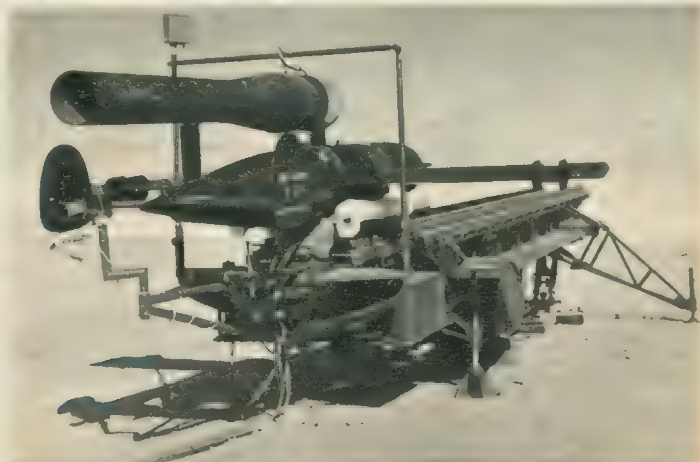
Hier zie je hoe de CT-10, of Toreador, weer aan boord gehesen wordt. Het is wel practisch dat zo'n projectiel een onbepaald aantal keren na elkaar als doelwit kan gebruikt worden.

CTIELEN

Wanneer je de Toreador goed bekijkt, dan zal je dadelijk merken dat hij gelijkt op de Duitse V-1, de vliegende bom Franse ingenieurs hebben inderdaad oude en ontwapende V-1's gebruikt voor hun eerste experimenten. Het spreekt vanzelf dat de Toreador niet op eigen houtje mag ontploffen zoals weleer de V-1. Het systeem om de Toreador van op de grond te leiden werd langzamerhand geperfectioneerd en ten slotte voldeed hij volledig aan de verwachtingen van de specialisten Tot op heden werden er ongeveer 1.200 CT-10 gebouwd. Ze dienen als doelwit voor honderden projectielen die tegen vliegtuigen worden ingezet, ze dienen tevens als doelwit voor de kanonnen van de luchtafweer en van de artillerie ! De projectielen door het leger als doelwit gebruikt,worden meestal in agressieve kleuren gechilderd. De Toreador maakt hierop geen uitzondering

Zo wordt de CT-10 weer opgepikt, die op de rug op het water drijft zoals een dode vis. Daar hij oranje gekleurd is, ziet men hem van op zeer grote afstand.

Te Colomb-Béchar (Sahara) wordt de CT-10 van op de lanceerramp in de lucht geschoten. Daar de motor pas aanslaat wanneer het projectiel reeds in beweging is, worden er voor het opstijgen twee kleine raketten gebruikt. Dank zij een parachute, kan men de CT-10 opvangen en opnieuw gebruiken.

VLAAMSE RIJKDOM

ONS compleet tekenverhaal schetst slechts één épisode uit de lange en bewogen geschiedenis van het « Lam Gods » en we hebben gemeend, dat het interessant was wat meer uitleg over dat wereldberoemd werk te geven. Eer we verder gaan echter een vraagje : heb je de tentoonstelling van Vlaamse Primitieven te Brugge gezien? Neen? Dan heb je iets gemist want te Brugge waren enkele van de prachtigste schilderijen, ooit in het Avondland geschilderd, bijeen gebracht. Voordien richtte de stad Gent de originele en mooie tentoonstelling « Bloem en Tuin » in de Vlaamse kunst in. Zowel de ene als de andere tentoonstelling getuigden van Vlaamse rijkdom en Vlaamse kunst. Maar, keren we nu terug naar het « Lam Gods » in de Sint-Baafskathedraal.

DE gebroeders van Eyck woonden in Gent, « de stad die koningen deed beven » — om het met de dichter te zeggen — en zij schilderden het altaarstuk in opdracht van de rijke koopman Jodocus Vijdt en diens echtgenote. We schreven « de gebroeders » van Eyck. Zij waren inderdaad broeders, zij schilderden beiden en zij heetten Jan en Hubert. Vroeger werd algemeen aangenomen, dat Hubert met het werk begon en dat het na zijn dood in 1426 werd voortgezet door Jan, die het voltooide in het jaar 1432. De moderne kunstcritici zijn veeleer de mening toegedaan, dat het « Lam Gods » het werk is van Jan van Eyck alléén en dat Hubert er niet bij betrokken is geweest. Hoe het ook weze, de schoonheid van het « Lam Gods » is weergaloos en bovendien betekent dit meesterwerk een revolutie in de middeleeuwse schilderkunst.

DE HEMELSE SCHAT VAN VLAANDEREN

Het « Lam Gods » is een altaarstuk dat open twaalf en gesloten acht panelen heeft. Het centrum geeft een grandioos beeld van het leven hier op aarde : de groene vlakte baadt in het lentelicht en op een altaar ziet men het Lam Gods. Het bloed van dat Lam wordt opgevangen in een gouden kelk. Engelen knielen naast het altaar, ze bidden en branden wierook. Van uit de vier hoeken komen de heiligen, de patriarchen en de profeten toegestroomd. Links naast het middenstuk ziet men de Rechtvaardige Rechters en de Ridders, rechts de Eremieten (of kluizenaars) en de Pelgrims. Daar boven zeven prachtige panelen : in het midden God de Vader, waardig en majestatisch in een rode mantel gehuld en met een scepter in de hand. Naast hem de H. Maagd, de H. Johannes de Doper, de zingende engelen en de musicerende engelen. Uiterst links Adam en uiterst rechts Eva.

Ook de rug van dit veelluik is beschilderd en wanneer het gesloten is dan kunnen we St-Jan-Batist bewonderen, St-Jan de Evangelist, de portretten van de schenker (Jodocus Vijdt) en zijn vrouw die geknield bidden, verder zien we de Boodschap aan Maria, profeten en sibillen (waarzegsters).

Vijf eeuwen zijn over het altaarstuk heen gegaan maar de kleuren hebben nog niets van hun frisheid en van hun uiterst fijne nuancering ingeboet. Sommige specialisten zeggen, dat de gebroeders van Eyck een geheim kenden om kleuren te verkrijgen en kleuren te mengen; een geheim dat verloren is gegaan. Herinneren we er even aan, dat men de gebroeders van Eyck het vaderschap geeft van de olieverf. Toen in 1432, onder de regering van Filips de Goede, het altaarstuk voltooid was lokte het onmiddellijk een massa volk. De Gentenaars stonden er vol bewondering uren naar te kijken en, na vijf eeuwen, kan men niet anders doen dan vol bewondering kijken... Men hoeft geen kunstcriticus, geen specialist te zijn om dit doek, dat men « de hemelse schat van Vlaanderen » heeft genoemd, te bewonderen. Men heeft er ook geen uitleg bij nodig : de schoonheid, de pracht, de kleurenweelde, de fijnheid van het doek en het meesterschap van de schilder spreken hier voor zichzelf.

HET « LAM GODS » IN GEVAAR

Toen de Vlaamse provincies onder Spaans bewind kwamen, koesterde Filips II het inzicht het prachtige altaarstuk naar Spanje te doen verhuizen. Michel van Coxie (die men de Vlaamse Raffaël heeft genoemd) kreeg de opdracht een copie te schilderen. De copie zou in Gent blijven... Gelukkig zag Filips II van zijn voornemen af en het meesterwerk bleef in de Arteveldestad. In 1578, tijdens de twisten tussen katholieken en protestanten, werd het Lam Gods naar het stadhuis overgebracht en men dacht er ernstig over het de koningin van Engeland als geschenk aan te bieden. De erfgenamen van

Vijdt verzetten zich gelukkig krachtdadig tegen dit plan en, toen de godsdienstige conflicten geluwd waren, werd het meesterwerk weer opgehangen in de Vijdt-kapel.

ALS OORLOGSBUIT NAAR PARIJS

Na de Spanjaarden kwamen de Oostenrijkers. Jozef II (zoon van Maria Theresia) was van oordeel dat Adam en Eva te realistisch uitgebeeld waren en op zijn bevel verhuisden de twee panelen naar een donker archievenzaaltje... Dertien jaar later bezetten de Franse legers België en de vier centrale panelen van het « Lam Gods » werden als oorlogsbuit mee naar Parijs gevoerd. Tot in 1815 bleven ze in het Louvre en pas na de val van Napoleon kreeg Gent zijn schat terug.

Toen de centrale panelen weer in Gent waren verkeerde de Sint-Baafskathedraal in financiële moeilijkheden en de kanunniken verkochten de « Ridders », de « Eremieten », de « Pelgrims », de « Zingende- » en de « Musicerende engelen » aan een Brussels antiquair voor 6.000 goudfranken. De Brusselaar deed er een goede zaak aan want reeds een jaar later verkocht hij de panelen aan een Engelsman voor... 100.000 goudfranken! Vier jaar later verkocht de Brit ze aan de koning van Pruisen die ze in het museum van Berlijn liet hangen. Daar zouden ze honderd jaar blijven.

In 1861 kocht de Belgische staat Adam en Eva, die in het duistere archievenzaaltje waren gebleven, en schonk ze aan het Museum van Oude Kunst van Brussel.

In 1914, tijdens de eerste wereldoorlog, dachten de Duitsers er ernstig aan de panelen die ze reeds hadden te Berlijn, aan te vullen met de centrale stukken. Toen ze in de Sint-Baafs kwamen, waren de kostbare doeken verdwenen : kanunnik van den Gheyn had ze verborgen.

In 1918 kwamen ze weer te voorschijn en, bij het Verdrag van Versailles, kreeg België als schadevergoeding voor de brand van de Leuvense bibliotheek, de zes panelen uit het Museum van Berlijn. Bij deze stukken werden de panelen uit Brussel (« Adam » en « Eva ») toegevoegd en aldus was het « Lam Gods » eindelijk weer volledig.

DE DIEFSTAL VAN DE RECHTVAARDIGE RECHTERS

In de nacht van 10 op 11 april 1934 verdwenen de « Rechtvaardige Rechters » op geheimzinnige wijze uit de Sint-Baafs. De schuldige werd niet gevonden en, wat erger is, de panelen ook niet!

Het drama van het « Lam Gods » is nog niet ten einde. Toen de tweede wereldoorlog (1940-45) uitbrak werd de schat van de Sint-Baafs zorgvuldig verpakt in tien houten kisten en per vrachtwagen naar Pau (Frankrijk) vervoerd, waar ze, als bij mirakel, onbeschadigd toekwamen. De Duitse legers bezetten echter niet alleen België maar ook Frankrijk en het « Lam Gods » werd, samen met nog andere meesterwerken, naar Duitsland verzonden. In 1945 werden ze weergevonden in een zoutmijn in de omgeving van Salzburg. De Amerikaanse legerleiding zorgde er voor dat het « Lam Gods » aan België werd teruggeschonken en op 30 oktober 1945 luidden al de klokken van Gent plechtig om de intocht van het kostbare altaarstuk te begroeten.

Tot daar dan de bewogen geschiedenis van de « hemelse schat van Vlaanderen ».

Het standbeeldeneiland

Parein

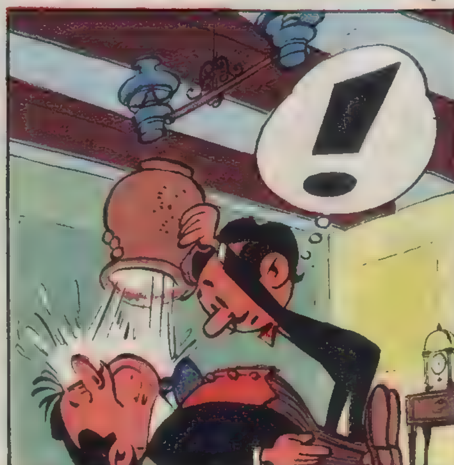
(wordt voortgezet)

SPAGHETTI

Prosjoetto deed een schrikkeljke ontdekking : men heeft

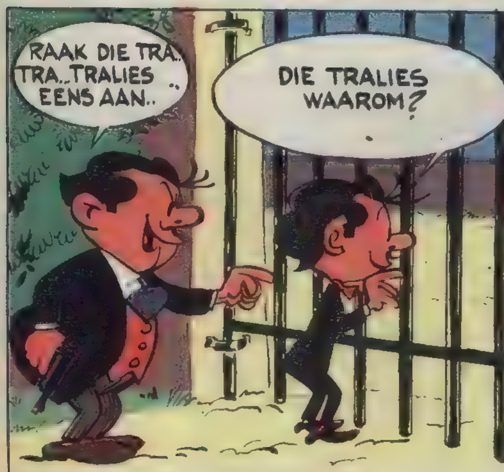

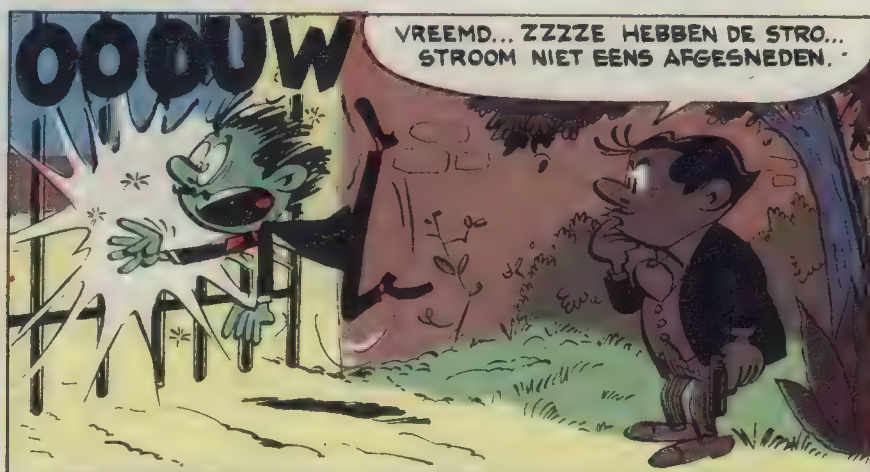

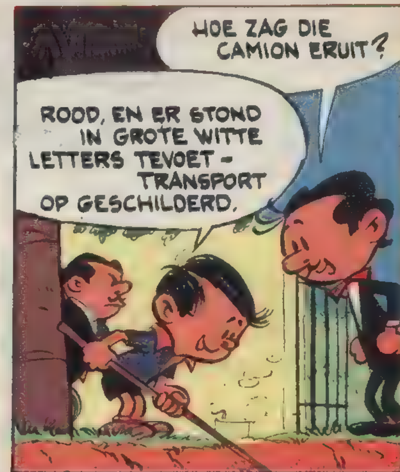
Zoekt een Baantje

TEKENING: D'ATTANASIO ★ SCENARIST: GOSCINNY

de kostbare schilderijen van zijn baas gestolen.

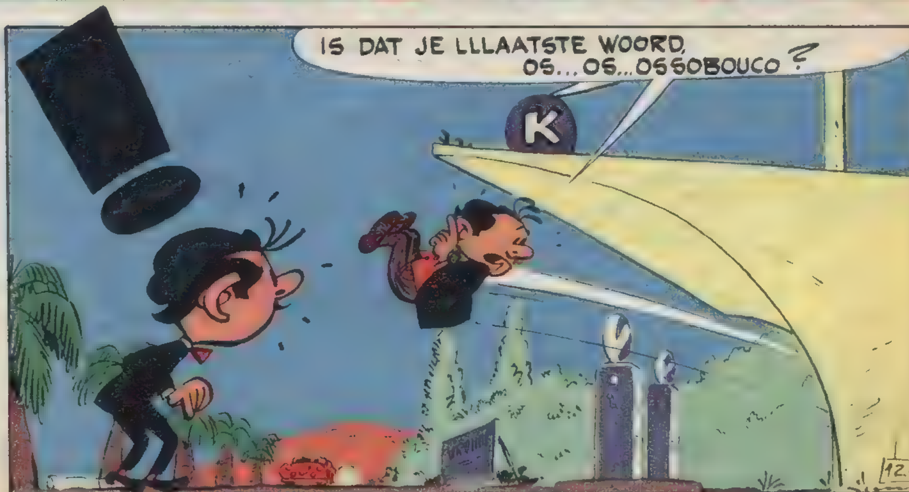

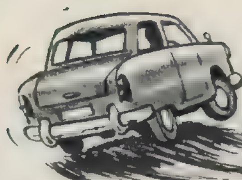

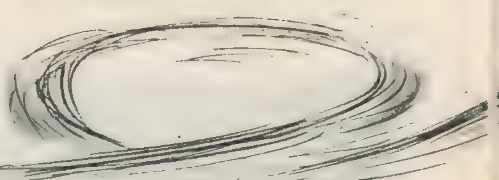
(Wordt voortgezet.)

EXCLUSIEF VOOR KUIFJE

GESPREK MET ROB SLOTEMAKER,

EEN KIND KAN

EEN racer, die op de bres staat voor grotere verkeersveiligheid : dat is Rob Slotemaker, de forse, helblonde zoon van een bekend raadsheer bij het Haags Gerechtshof. « Mijn vader haat de snelheid, ik houd er van. »

ZES jaar lang heeft de sympathieke Rob Slotemaker zijn hartstocht uitgeleefd in de Amerikaanse vliegerij. Als een volwassen man keerde hij terug naar zijn vaderland om in de racesport te gaan.

Een gewoon burger houdt zijn hart vast als hij Rob nu in de helrode Triumph over de circuits ziet flitsen, maar hij heeft er dan geen vermoeden van, dat de lange, sterke man achter het stuur met het speelse lachje om de rustige lippen het gevaar aan kan, zelfs als de wagen redeloos over het wegdek begint te tollen. Want Rob Slotemaker is de ontdekker van de anti-slip. Als de wielen op een gladde weg balsturig worden en anderen ongelukken niet meer kunnen vermijden, voert hij in koelen bloede de handgrepen uit, die hem redden. Hij overwint de slip, zoals de toreador een woedende stier, met vakkennis en nuchtere moed.

LEER SLIPPEN !

Een slippende wagen is meestal een vernietigend beest. Men behoeft slechts de cijfers te raadplegen om dit bevestigd te zien. Jaarlijks moeten bijna 1.500 weggebruikers een slip op een of andere Nederlandse weg met de dood bekopen, raken er meer dan 20.000 ernstig gewond en ongeveer 15.000 licht gekwetst. Daarmee valt niet te spotten. Welke zijn de mogelijkheden om de gevaarlijkste vijand van het verkeer de gifklieren uit te trekken. « Rustiger rijden », zegt de edelachtbare heer Slotemaker van het Haags Gerechtshof, « leren slippen », zegt zijn zoon Rob vastberaden. « De snelheid is niet meer tegen te gaan, de wagens worden steeds moderner, de auto's volmaakter. Er is maar één kans de dood van de weg te weren : de mensen een speciale « uitrusting » te geven ; ze moeten onmiddellijk weten hoe te handelen wanneer door welke oorzaak ook een verraderlijke situatie ontstaat.

DAAROM HEB IK IN ZANDVOORT EEN ANTI-SLIPSCHOOL OPGERICHT, EEN SCHOOL VOOR AUTOMOBILISTEN, DIE HUN VERANTWOORDELIJKHEID BESEFFEN. »

De Koninklijke Nederlandse Automobiel Club juichte het idee van de Haagse racer toe. Zij leefde mee met het succes van de school en sloot onlangs een overeenkomst af met de directeur. De KNAC nam de anti-slipschool officieel in beheer en stichtte daarnaast een soortgelijke school in Amsterdam. Andere zullen volgen, want in Nederland is de behoefte aan dergelijke instituten voor de veiligheid duidelijk gebleken. De Rotterdamse politie heeft inmiddels al een eigen schooltje in het leven geroepen. Zeker voor agenten is het noodzakelijk een perfecte rijvaardigheid te bezitten tot voorbeeld van de talloze, lichtzinnig met eigen en andermans leven omspringende burgers.

Een van de lesauto's van de anti-slipschool in volle actie op de speciale baan te Zandvoort.

EEN FLES CHAMPAGNE VOOR EEN SLIP

In de militaire dienst ontdekt Rob Slotemaker hoe met een auto vaardig viel te manœuvreren op een spiegelglad wegdek. Als vliegenier had hij vrij vele uren, waarin

STICHTER VAN DE ANTI-SLIPSCHOOL

DE WAS DOEN !

Rob Slotemaker, de man, die behalve een befaamd racer een vastberaden strijder is voor grotere veiligheid op de weg. Naast hem zijn verloofde.

hij op de begane grond zijn vermaak moest zoeken en hij vond dat achter het stuur van een auto. Op een winterse dag, toen het vliegveld bedekt werd door een dikke laag ijs, daagden een paar collega's de blonde Nederlander uit de wagen over een bepaalde baan te voeren zonder om te slaan of alle snelheid te verliezen. Groot was hun verbazing bij de opwindende « stunt » van een om zijn as draaiend voertuig, dat steeds weer het goede spoor terugvond en precies bij het vastgestelde punt tot stilstand kwam. Rob won een fles champagne, maar moest 's avonds in de kantine vertellen wat het geheim was van zijn vondst. « Wanneer de wagen begint te slippen, de overbrenging van de stuurkracht op de wielen niet meer plaats vindt, gebruik ik handrem, gas-, rem- en koppelingspedaal om een draaiende beweging te veroorzaken. Zo kun je slips maken van 180 en zelfs 360 graden, waarbij omslaan vermelden en de vaart van de auto drastisch beperkt wordt. »

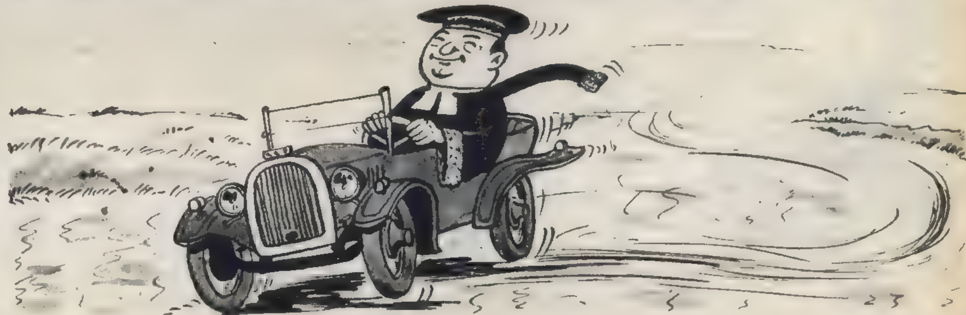
Het klink allemaal erg ingewikkeld, maar dat het best meevalt blijkt uit het succes, waarmee de leerlingen van de Zandvoortse anti-slipschool al na één dag de theorie in de praktijk brengen. « Een kind kan de was doen », schokschoudert Rob Slotemaker en hij overdrijft niet. Voordat de cursist de oefeningen uitvoert, welke de leraar hem op de spiegelgladde, afgesloten piste voorschotelt, krijgt hij een theoretische les. Hem wordt verteld hoe een auto reageert op kritieke momenten, wanneer gas bijgeven noodzakelijk is of de handrem moet worden ingeschakeld, kortom, al de dingen, die in moeilijke situaties, speciaal bij slipdreigingen redding kunnen brengen. Nog dezelfde dag neemt de leerling plaats in een der lesauto's met naast hem de altijd kalme Rob Slotemaker, die het slippedaaltje hanteert. Een voetplankje, waarmee de snelheid van de slip naar believen valt te vergroten. In een paar uur tijds komt de aldus onderwezen automobilist tot de verrassende ontdekking, dat zijn wagen nimmer onbestuurbaar behoeft te zijn, dat het slechts een kwestie is van enkele rustige, maar zekere handelingen om normaal op de weg te blijven. En dat terwijl hij zich anders geen raad meer zou weten.

WIM SLOOT KAN DE WAS DOEN !

Honderden bedankbrieven heeft de post in de bus laten glijden van de Nederlandse slipdirecteur. Brieven van vrachtwagenchauffeurs, politiemannen, vertegenwoordigers en scholieren. « Gisteren had het slecht met me kunnen aflopen als ik niet op uw cursus was geweest. De dood loerde op me, maar ik won de partij », zo schreef een taxichauffeur. Een andere ex-leerling deed in sobere zinnen het verhaal hoe hij een plotseling overstekend kind kon uitwijken door een slipmanœuvre. Ook Wim Sloot, de... twaalfjarige assistent van Rob Slotemaker, ontvangt fan-mail. Om te bewijzen, dat inderdaad een kind de was kan doen, laat de Haagse racer de pientere jongen demonstreren met de lesauto's. Er is geen slip zo moeilijk of Wim haalt hem er uit, tot verbazing en bewondering van de toeschouwers.

Als zij Wim vragen wat het geheim van zijn techniek is, haalt hij verlegen de schouders op. Met simpele woorden legt hij uit, dat een slippende wagen altijd zijn eigen zin wil doen. Normaal remmen heeft geen nut. De momenten tussen twee trappen op het rempedaal moeten gebruikt worden om in de juiste koers te blijven, waarbij ontkoppeling een tweede vereiste is. Slotemaker vertelt ons even later van een ervaring uit zijn vliegersloopbaan, die hem bij de anti-slipstudie uitstekend van pas is gekomen. « In de buurt van Tiel viel de motor uit van mijn Piper Cup. Ik dacht een lekker weilandje te zien voor een noodlanding, maar op het laatste moment doemden sinistere telegraafpalen voor me op. De enige mogelijkheid bleek toen de kist vlak vóór de draden aan de grond te zetten. Ik liet de Piper op een poot tollen, brak daardoor de voorwaartse beweging en stond spoedig daarna stil. Alleen het landingsgestel was beschadigd. Kijk, daar gaat het bij een auto ook om : het afknappen van de snelheid door rond te draaien. Wie het principe begrijpt, heeft met de praktijk geen moeite. »

KOM MEE NAAR PAGINA 46

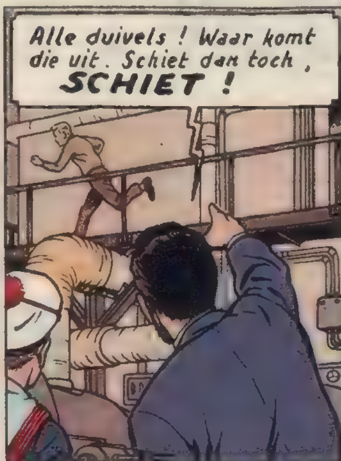

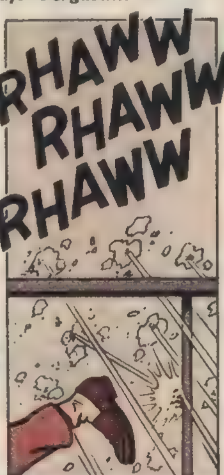
DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

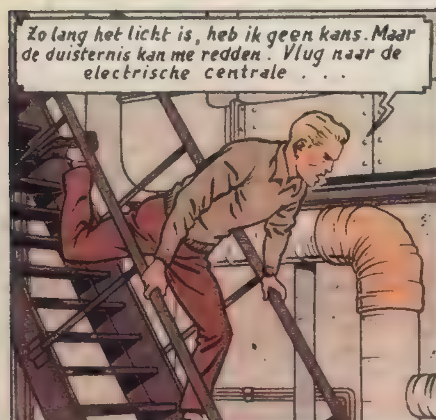
Enkele mannen ontschepen op het eilandje Tergaou...

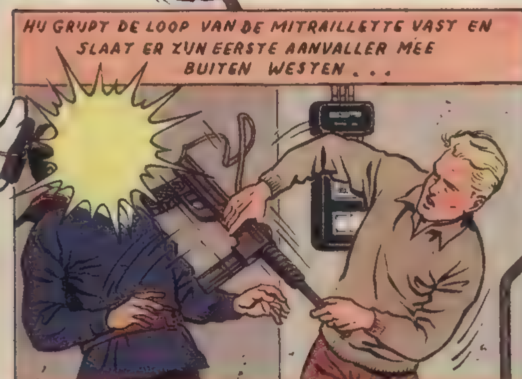

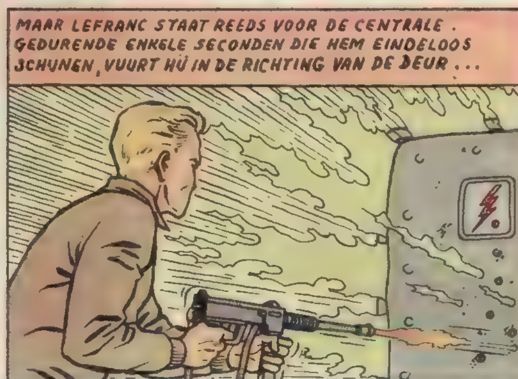

(Wordt voortgezet.

Dit avontuur boeit je, dus lees je ook : HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lefranc terug.

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE HEILIGE ALLIANTIE

HET doel van de nationalistische en liberale beweging was zeer eenvoudig : het verdrag van Wenen vernietigen ! De auteurs van dat verdrag — en vooral dan Metternich — hielden helemaal niet van die nieuwe stroming. Metternich vergeleek ze trouwens met een veelkoppige draak die tracht alles te verslinden. Dit idee joeg hem de schrik op het lijf en om de grenzen, die te Wenen vastgelegd waren, te behouden en de koningen die men opnieuw op de troon had gezet te helpen, vormde hij de Heilige Alliantie.

1. — METTERNICH

CLEMENS W.L., vorst van Metternich-Minneburg, kanselier van het Oostenrijks-Hongaars keizerrijk zou gedurende vijftien jaar de scheidsrechter van Europa zijn. Hij beheerste voor een groot deel de Europese politiek en dat in een geest van starre behoudzucht. Om Europa in het « ancien régime » te houden, stichtte hij wat men zou kunnen heten « een onderlinge bijstand voor koningen ». Dat was de Heilige Alliantie.

2. — VEELKOPPIG

HET doel van Metternich was het pact van Chaumont, d.w.z. de vierdubbele alliantie, zo lang mogelijk te bewaren : Oostenrijk, Rusland, Engeland, Pruisen. Hij wou zelfs Frankrijk in de alliantie opnemen. Het idee er een « mystieke unie » van te maken kwam van de tsaar en was geïnspireerd door barones von Krüdener, een Russische dame, vroom, idealistisch maar toch een tikje raar. In naam van de Heilige Drievuldigheid bundelde men het katholieke Oostenrijk, het protestantse Pruisen, het orthodoxe Rusland en het anglikaanse Groot-Brittannië. En dit alles om de kop van de draak te verpletteren !

3. — DE DRAAK IN DUITSLAND

OM de nationale en liberale beweging te bestrijden, paste Metternich het principe toe van de interventie. In 1818 kwam het Congres van Aken bijeen en daar werd Frankrijk opgenomen in de Heilige Alliantie. Op dit ogenblik manifesteerden de Duitse studenten te Jena en te Mannheim. Een van hen, Karl Sand, stak de dichter Kotsebue neer omdat hij kritiek had uitgeoefend op de liberalen. In 1819 kwam het Congres te Karlsbad bijeen en Pruisen kreeg de opdracht de orde te handhaven.

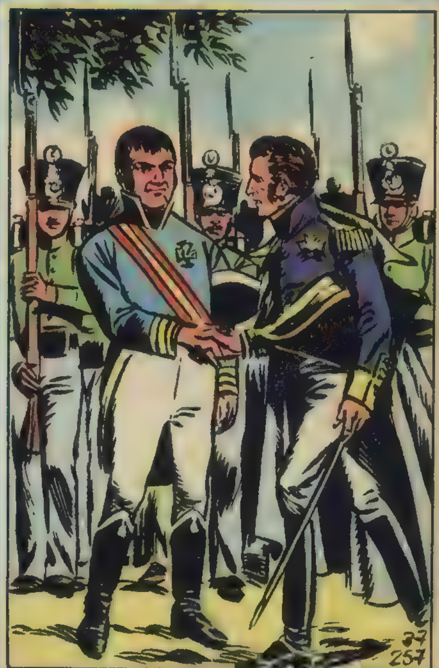
4. — DE DRAAK IN ITALIE

TOEN stak de draak het hoofd op in het koninkrijk van de beide Siciliën. Generaal Pepe leidde de opstand van de Napolitaanse garnizoenen en koning Ferdinand I werd er toe verplicht een grondwet te aanvaarden. Het Congres van Laybach gaf Oostenrijk de opdracht te interveniëren. Toen kwam Piemont in opstand, en koning Victor-Emmanuel I moest troonsafstand doen ten voordele van zijn broer Karel-Felix. Het Congres gaf Oostenrijk de opdracht de opstand te onderdrukken.

5. — DE DRAAK IN SPANJE

FERDINAND VII, koning van Spanje, regeerde zeer slecht. In 1828 organiseerden de liberalen, de « Exaltados », onder leiding van kolonel Riego, een « pronunciamiento », d.w.z. een opstand. De koning werd gevangen genomen. Het Congres van Verona gaf Frankrijk de opdracht de Spaanse koning te gaan bevrijden. De hertog van Angoulème, neef van Lodewijk XVIII leidde de expeditie. In 1823 overmeesterde hij Trocadero en bevrijdde Ferdinand VII. Hij vroeg aan Ferdinand om de overwonnen opstandelingen goed te behandelen. Riego werd nochtans geëxecuteerd... De rechtbank eiste dat zijn lichaam aan stukken zou gehakt worden en tentoongesteld in de vier grote steden van het koninkrijk...

(Wordt voortgezet.)

IN HET SPOOR VAN

Vijf en twintig studenten aan het O.L.V. ter Zege college te Bukavu deden een tocht door het Virungamassief, of het Mufumbirogebergte, en beklommen de Nyiragongovulkaan. De leider was E. P. De Wilde, prefect van het college. De expeditie vond enkele maanden geleden plaats. Ferdinand Cuvelier, een van de beklimmers, schreef deze reportage.

VOORUIT, jongens! riep Pater De Wilde.

We zetten ons weer in beweging en zochten met onze lampen de beste doorgang over de rotshelling. Steeds hoger ging het. Daar waren geen struiken meer, geen varens, enkel nog wat heide, strobloemen en mos. Boven ons een rode gloed in de donkere nacht. Hijgend van inspanning hesen we ons nog hoger en eensklaps riep een van mijn kameraden : fantastisch! Een minuut later lagen we op de rand van de Nyiragongokrater en waren gefascineerd door het dantesk schouwspel : 430 meter beneden ons bruiste het ziedende lavameer van de vulkaan helrood in de duisternis. We keken in de hel!

1) Rugari, het vertrekpunt. Een klein gedeelte van de streek is schaars bewoond. Al het overige is oerwoud en domein van het Albertpark.
2) Slagbomen over de weg. Een speciaal vrijgeleide is nodig om verder te mogen gaan. Men heeft ook een ervaren gids nodig, want anders verdwaalt men spoedig. Op dit punt waren we reeds op een hoogte van 1.800 m.
3) Grotten waarin luipaarden zich overdag schuilhouden.
4) De Mushumangabo, een krater die met water gevuld is. De olifanten komen hier drinken.
5) In het midden van een brede lavastroom, die gevormd werd in 1954, een klein bebost eiland.
6) De Baruta. Op de zuidrand van deze krater staat er een hut uit aluminium. Wij hadden er ons basiskamp opgeslagen. Hoogte : 3.140 m.
7) Een kleine vallei, zeer moerassig. Geliefkoosde verzamelplaats van de olifantenkudden.
8) De rand van de reusachtige Nyiragongokrater. Hoogte : 3.470 m. Van op dit punt keken we in de hel!

HAROUN TAZIEFF

De donkere, elastische huid die de gloeiende massa overspant, scheurt plotseling wijd open, bloedrode lavafonteinen spuiten omhoog en storten weer naar beneden terwijl de branding tegen de wanden uiteenspat. Grote geelrode aders doorlopen de zwarte oppervlakte van het meer, ze krimpen en rekken zich uit, komen weer bij elkaar en scheuren dan weer open met een somber gerommel. Enorme ontploffingen kraken los, nu hier, dan ginds, overal langs de buitenkanten van het 320 meter lange en 160 meter brede lavameer.

De vermoeienis van de uitputtende beklimming was vergeten. We lagen op onze buik met de zware rugzakken nog op de schouders en we staarden naar de rode dampen die loodrecht uit de krater opwalmden. Vlak voor ons gaat de binnenwand van de Nyiragongo 170 meter loodrecht de diepte in. Daar ligt een horizontaal cirkelvormig platform van 200 meter breedte, het doet de ronde van heel de kraterkuip. Midden in dit platform opent zich een nieuwe afgrond die 180 meter diep is en loodrecht afdaalt tot op een tweede platform. Tachtig meter lager ligt een derde, eveneens cirkelvorming maar veel smaller platform. Dit laatste steekt slechts enkele meter uit boven het gloeiende, kokende lavameer.

De koude brengt ons terug tot de realiteit : we moeten onze tenten opslaan. In Congo, vlak bij de evenaar, schommelt de temperatuur 's nachts tussen nul en 10° We maakten koffie, trachtten te slapen. Beneden ons het gebruis van het lavameer...

DE TOCHT DOOR HET VIRUNGA-MASSIEF

Onze dag was goed geweest, onze expeditie was gelukt. Gisteren zaten we nog op de collegebanken, nu liggen we aan de kratermond van de Nyiragongo. We waren met een vrachtwagen vertrokken uit het college van Bukavu en langs het Kivumeer naar het noorden toe gereden. Na 240 km en omstreeks middernacht kwamen we toe in de missie van Rugari — je weet toch dat het Kivumeer in het oosten van Congo ligt, nietwaar, bij de grens van Ruanda. — 's Ochtends heel vroeg marcheerden we door het oerwoud en weldra stonden we voor de eerste versteende lavastroom. We konden er zonder hindernissen over en voort ging de tocht langs een weg die meer door olifanten dan door mensen gebruikt wordt.

We kwamen ook goed over de tweede lavastroom heen, afkomstig van een uitbarsting van de Mihaga in 1954 : een chaotische massa zwart-grauwe asse met hier en daar enkele grassprietjes en wat mos er tussen. De scherpe lavastenen kerfden onze schoenzolen stuk. Behoedzaam naderden we de met water gevulde krater van de Mushumangabo die 2.080 meter hoog is. Het is de geliefde drinkplaats van de olifanten. De weg is steeds moeilijker begaanbaar. We zien verscheidene olifanten- en buffelpaden die elkaar kruisen. Heel de namiddag marcheerden we nog doorheen brede lavavelden eer we de eigenlijke beklimming konden beginnen. Hoe hoger we kwamen, hoe moeilijker, maar het uitzicht dat we hadden werd steeds mooier, steeds grootser. Langs de ene kant de Nyamlagiravulkaan die we vorig jaar exploreerden, langs de andere kant de Karisimbi met zijn sneeuwmuts en de Mikeno, aan wiens voet we vertrokken zijn. Overal donkergroene oerwouden waarin de lavastromen grillige vlekken hebben getekend. Eindelijk zijn we dan bij de Barutahut op een hoogte van 3.140 meter. Het is een huisje uit aluminium, gebouwd door de directie van het Albertpark en staat aan de rand van de Baruta, een bijkrater van de Nyiragongo. Enkele jongens hadden hartkloppingen omdat de lucht schaars werd ofwel door oververmoeidheid.

Een paar kameraden hadden spierkramp. We waren echter akkoord om nog hoger te klimmen tot vlak aan de rand van de Nyiragongo. Deze vulkaan met zijn steeds brandend lavameer is uniek. Het schouwspel is werkelijk onbeschrijfelijk mooi en indrukwekkend.

VOOR HET EERST GEEXPLOREERD IN 1959

De volgende ochtend was het zondag en reeds vroeg droeg Pater Prefect de H. Mis op aan de rand van de reusachtige krater. Alles was nog in de nevel gehuld maar tegen het einde van de mis klaarde het op. Geen damp meer, geen mist. Sprakeloos staren we in de diepte. Je moet weten, dat de Nyiragongo niet alleen indrukwekkend is, maar dat hij al zijn geheimen zeer goed bewaart. Verscheidene malen reeds heeft men gepoogd in de krater af te dalen. Deze pogingen mislukten telkens. In augustus 1959 echter slaagde men er in een tipje van de sluier te lichten. Een ervaren wetenschappelijke expeditie, onder de leiding van commandant Tulpin, slaagde er in een kamp op te slaan op het eerste en op het tweede platform.

Tot deze expeditie behoorden ondermeer de geologen en vulkanologen Haroun Tazieff en Meyer. De rand van de krater werd met behulp van een kabelspoor verbonden met het eerste platform en dit maakte de toevoer van materiaal op dit platform mogelijk. Een windas werd geinstalleerd op dit eerste platform en langs een kabel lieten de geologen en vulkanologen zich naar beneden glijden tot op het tweede platform. Met een ladder in duraluminium bereikten de geleerden het derde platform. Ze stonden nu vlak boven het kokende en bruisende lavameer. Prachtige filmopnamen werden gemaakt van op een schiereiland dat in het eigenlijke lavameer vooruitsteekt. Hier konden de geleerden stalen opvangen van de lava en van de gassen die er uit opstijgen. De temperatuur van de lava bedraagt 1.080° ! Hoe konden Haroun Tazieff, Meyer en commandant Tulpin het daar uithouden ? Ze waren van kop tot teen in asbest gekleed !

Ons doel was niet tot diep in de krater af te dalen. Dat ware trouwens onzinnig. We kwamen slechts óm te genieten van de grandiose natuur, om te kijken naar de kokende lava en te luisteren naar het dof gerommel dat onophoudelijk opstijgt uit het binnenste van de aarde. We maakten filmen, we fotografeerden. Ik ben slechts een zeer bescheiden fotograaf maar ik hoop dat bijgaande foto's je toch een klein beeld zullen geven van onze tocht.

Ferdinand CUVELIER

Een blik op de kokende helrode lavastroom. Deze foto werd 's nachts genomen.

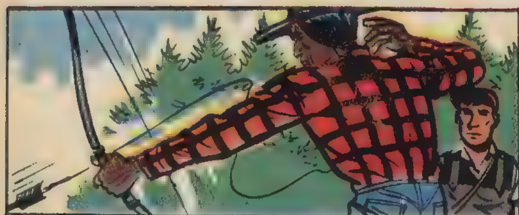

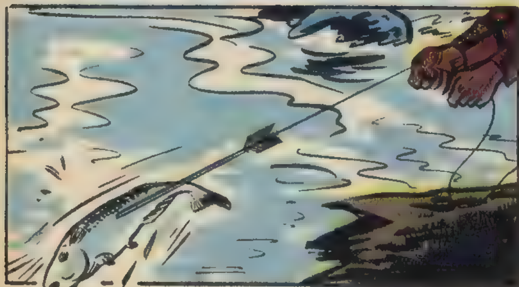
De kranige expeditie op weg naar de Nyiragongo

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

HET

Een vreemde mogendheid zal alles in het werk stellen om zich meester te

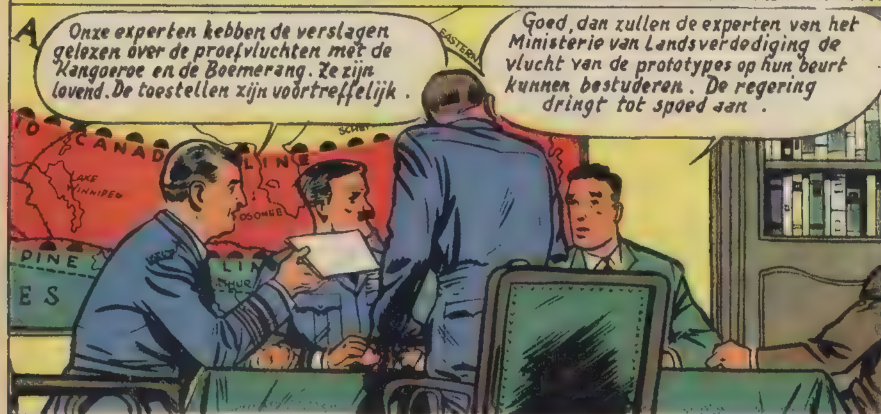

WAAGSTUK

door A. WEINBERG

maken van de Kangoeroe. Dan en zijn vrienden organiseren een hengelwedstrijd.

(Wordt voortgezet.)

Roman van Fernez

DE AVONTUREN

VALSTRIK TE

Jimmy Stone, alias Ralph Forbes, doet in Hongkong een enquête over een Chinees spionagenet dat lede tussen verdwijnt de zoon van Seng-Li uit Formosa. Hij landt t

VIJFDE HOOFDSTUK : DE VIJANDELIJKHEDEN BEGINNEN

DE taxi die tot dusver in orde scheen te zijn, bleef plotseling staan halverwege de kaai en de heuvel waar de luxueuse villawijk lag.

— Wat is er aan de hand ? vroeg de kolonel onthutst.

— Motorpech, antwoordde de chauffeur bedaard. Ik zal eens onder de kap gaan kijken.

Hij nam een zaklantaarn uit het handschoenkastje en stapte uit. Seng-Ko die automatisch zijn zwaar pistool uit de holster had genomen, keek de man na. Hij zag hoe die verveeld de kap optilde en zich over de motor heenboog. Het was natuurlijk mogelijk dat dit onvoorziene pech geen afgesproken werk was, maar het plekje leek uitstekend geschikt voor een hinderlaag. Het was beter voorzichtig te zijn. Zonder de chauffeur uit het oog te verliezen, boog de kolonel zich uit het raampje en keek rond. Op de nauwe weg die alléén door de koplampen van de taxi werd verlicht, was er geen kat te zien. Rechts van de weg, een rotswand waarop enige grashalmpjes groeiden, links, in de afgrond, fonkelden de stadslichten.

Na een kort onderzoek dat nutteloos bleek te zijn, ging de chauffeur weer op zijn plaats zitten, en maakte een hulpeloos gebaar :

— Geen sprake van verder te rijden. Het spoel is doorgebrand !

— Wat nu ?

— Niets, wachten tot er iemand voorbij komt. Er komen nogal vaak taxi's van de maatschappij hierlangs ; het is hun gewone route.

De dikke Chinees scheen het hele geval nogal filosofisch op te nemen. Hij maakte het zich wat gemakkelijker achter het stuur en draaide de radio aan. « Die vent is niet gevaarlijk, dacht de kolonel, in ieder geval blijf ik op mijn hoede. »

Amper drie minuten later kwam er een auto uit de richting van de stad en gaf een discreet claxonseintje. Toen de chauffeur van de auto de stilstaande taxi zag staan, verminderde hij zijn vaart en stopte. Het portier ging open en sloeg weer toe. Even later kwam een klein zwartharig kereltje in een keurig tropenpak te voorschijn. Hij liep regelrecht op de taxichauffeur af die zijn dikke kop uit het voorraampje had gestoken.

— Is er iets niet in de haak ? vroeg hij beleefd.

De andere knikte.

— Kan ik misschien helpen ?

— Niet nodig, ik zou een nieuw spoel moeten hebben en die krijg ik alleen in een garage.

Op de achterbank had kolonel Seng-Ko het gesprek gevolgd zonder tussenbeide te komen. Zijn vingers stevig om zijn revolver geklemd, was hij vastbesloten bij de eerste verdachte beweging te schieten.

Het ventje in het tropenpak leek erg vriendelijk. Zich tot de kolonel wendend maakte hij een diepe buiging en zei :

— Dit is vervelend voor u, mijnheer. Mag ik vragen waar u moet zijn ?

— Daarboven, antwoordde de officier, zonder zich te compromitteren.

— Ik ga naar Aberdeen. Indien u mij gezelschap wilt houden, kan ik u in het voorbijrijden afzetten.

Seng-Ko keek het bruine mannetje aan. Hij leek nog ongevaarlijker dan de chauffeur. Met zijn golvend haar en zijn dunne snorretje zag hij eruit als een beroepsdanser.

— Graag. Ik heb geen zin om hier de hele nacht te zitten !

De gedienstige Philippino deed onmiddellijk de deur open. Seng-Ko stapte uit na de chauffeur te hebben betaald. Hij volgde het zwarte kereltje naar de Austin waarvan de motor nog draaide. Hij ging vooraan zitten. Tien seconden later reed de auto voorbij de taxi en begon de heuvel naar de villawijk op te klimmen.

Nog steeds glimlachend vertelde de Philippino dat hij Vincente Manzon heette en dat hij fruit-importateur was. Seng-Ko luisterde naar zijn gepraat over de handelsmoeilijkheden, maar deed zich geen moeite om het gesprek op dreef te houden. Hij bleef wantrouwig. Zijn pistool zat in de rechterzak van zijn jasje, er was slechts een kleine beweging nodig om het te voorschijn te halen. Hij was schuin tegen het portier gaan zitten, met zijn rechterhand op zijn knie, terwijl zijn linkerarm en hand op de leuning rustte, een sigaret losjes tussen de vingers.

Na vijf of zes minuten gebeurde het... De Austin kwam net uit een haarspeldbocht, toen Vincente Manson nog altijd glimlachend plotseling stopte.

— Mag ik zo vrij zijn... begon hij.

Op hetzelfde ogenblik haalde hij een Colt uit zijn zak en richtte hem op Seng-Ko, terwijl zijn wijsvinger zich om de trekker klemde. De Chinees had maar één seconde tijd, zodra hij de zwarte loop op zich zag gericht, sloeg hij zijn arm uit en drukte de gloeiende punt van zijn sigaret in de wang van de Philippino. Een schot knalde maar de kogel ging in de autobekleding verloren. Manzon gaf een gil van pijn, Seng-Ko greep zijn pols en draaide die om. Nog tweemaal knalde het pistool, maar met even weinig resultaat als de eerste keer. Het wapen viel onder het dashboard.

De kansen waren nu gelijk, daarom gebruikte Seng-Ko zijn eigen pistool niet. Zijn smalle zwarte ogen fonkelden in zijn bleek gelaat en een grijns ontblootte zijn wolfstanden. Hij hief zich half op en met zijn hele gewicht tegen Manzon aanleunend, duwde hij hem met alle macht tegen het portier. Het slot brak. In een wild handgemeen, rolden de twee mannen over de weg.

Het gevecht duurde een paar minuten, een woest en stilzwijgend duel.

Ten slotte stootte een van de twee vijanden tegen de rand van de weg, en rolde met een schrille kreet de ravijn in. De overwinnaar

VAN JIMMY STONE
HONGKONG

Geïllustreerd door Ref

heeft in de omgeving van de Chinese financier Seng-Li of bij het personeel van het Amerikaans consulaat. Onder-Hongkong, waar mysterieuse vreemdelingen een valstrik voor hem spannen.

stond niet direct op. Languit, bleef hij enkele seconden hijgend liggen. Dan kwam hij moeizaam overeind en liep wankelend naar de Austin, waarvan het portier was blijven open hangen...

Jimmy werd gewekt door drie lichte klopjes op zijn deur. Hij keek op zijn polshorloge. Acht uur! De zon die al hoog aan de hemel stond, kwam in smalle streepjes tussen de latten van het luik door.

De jonge man herinnerde zich dat hij zijn deur op slot had gedaan. Hij sprong uit zijn bed en deed open. De boy die zijn ontbijt bracht, was een jongen van ten hoogste vijftien jaar. Hij droeg met veel waardigheid, een lang blauwzijden kleed, en zijn gezicht had de ernstige bijna plechtige uitdrukking van iemand die met een belangrijke taak is belast.

— Goede morgen, mijnheer Forbes, zei hij met een hoge stem. Ik hoop dat u goed hebt geslapen. Hier is uw ontbijt en een telegram dat tien minuten geleden toekwam.

Jimmy wachtte tot de jongen het plateau had neergezet.

— Dank je, zei hij. Ik heb je hier niet meer nodig, je kunt gaan. De boy maakte een sierlijke buiging en verdween geruisloos als een kat.

Zodra de deur achter hem gesloten was, deed de Amerikaan het telegram open. Dit was, zoals het vorige getekend : Benson. Zeker weer een tegenslag.

Stone zuchtte. Ontcijferen is een vervelende karwei, vooral als de tekst lang is. Maar, alle geheimagenten wisten nu eenmaal dat ze door die zure appel heen moesten bijten.

Higgins deelde hem mede dat de vermoedens, waarop hij in zijn vorige telegrams reeds zinspeelde, door de gebeurtenissen waren bevestigd. Op een aanvraag om inlichtingen van de « Jessup Products Limited », had de burgerlijke stand van Carson City geantwoord dat Ralph Forbes zeven maanden geleden, plotseling in zijn geboortestad was overleden!

Dit was verschrikkelijk. Zodra zij dit te weten kwamen — en misschien was het al zo ver — kon het spionagenet hier in Hongkong er niets anders uit opmaken dan dat de zogenaamde Ralph Forbes een agent van de tegen-spionage was! En dan zou de herrie pas beginnen.

Jimmy streek zich over het voorhoofd. Hij bofte indien hij zijn geliefde Amerika nog ooit zou weerzien.

Het was even over elf uur toen de telefoon van kamer 178 rinkelde. Stone nam de hoorn van de haak. Het was Jeffery, de secretaris van het consulaat. Hij scheen goed geluimd te zijn. Nadat hij had gevraagd of Jimmy goed geslapen had, vertelde hij hem dat hij zich met Seng-Li in verbinding had gesteld en dat de financier hen om vijf uur zou ontvangen.

Jimmy antwoordde somber dat hij zijn tussenkomst dankbaar aanvaardde en legde de hoorn weer op de haak. Hij keek om zich heen, hier had hij voor het ogenblik niets meer te doen en er bleven nog heel wat uurtjes over voor zijn afspraak met Seng-Li. Wat zou hij doen?... Slapen?... Neen, daar had hij geen zin in! Een wandelingetje door Hongkong maken? Nogal onvoorzichtig! Hij haalde zijn schouders op.

Met Gods zegen... Hij liep naar de kleerkast en haalde er zijn gabardine jasje uit.

Zodra hij uit de Regina stapte, volgde een Oosterling hem op de voet. Dit teken van bezorgdheid verwonderde hem maar matig. Hij was er zo langzamerhand aan gewend geraakt...

Nog altijd vergezeld van zijn ongewenste begeleider, stapte hij op de kleine ferry die Victoria met Kwoloon verbond en ontscheepte een tiental minuten later op het schiereiland. De Nathanavenue, waar hij na wat rond te hebben gekuierd op uitkwam, is zonder twijfel de meest schilderachtige straat van de kolonie. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, en zelfs tot diep in de nacht, krioelt het er van mensen. De ritselende Chinese zijde vormt een amusant contrast met de min of meer helderwitte Europese pakjes. Het is het lievelingsterrein van de M.P.'s die er twee aan twee, met de neus in de wind rondkuieren. Men ziet er ook donkere Maleisen, gebaarde Sikhs met indrukwekkende tulbanden en de sierlijke gestalten van enkele Indiase vrouwen in sari's.

Plotseling werd Jimmy's aandacht gevestigd op een voorwerp in het uitstalraam van een antiquair. Het was een enorme opgezette roofvogel, met wrede kraaloogjes. De jonge man liep naar de etalage om het etiket te ontcijferen. « Enig exemplaar van gekuifde adelaar of Philippijnse Harpij, ook Apen-Eter genoemd. Een kans om niet te missen! »

Er ging hem een licht op, alsof een lang vergeten herinnering tot zijn bewustzijn doordrong. Die opgezette vogel deed hem denken aan iets dat hij jaren geleden had gelezen, maar wat?...

— Goede hemel! fluisterde hij, dit is te dwaas. Ik moet het mij kunnen herinneren!

Hij liep een pas achteruit en keek op. Deze automatische beweging redde zijn leven, want één ogenblik weerkaatste de winkelruit het beeld van zijn achtervolger...

De man stond aan de andere kant van de straat; Stone zag hoe hij de hand in de zak stak als iemand die naar zijn sigarettenetui zoekt, en hoe die hand weer te voorschijn kwam met in plaats van het etui, een zware browning... Op hetzelfde ogenblik richtte de man het wapen op de winkelruit, maar Jimmy had zich al plat op de grond laten vallen... Een seconde later lag hij bedolven onder de glasscherven van de stukgeschoten winkelruit. (Wordt voortgezet.)

Jimmy had zich reeds plat op de grond laten vallen.

DIT GEHEIM IS NOOIT OPGELOST !

DE RECHTVAARDIGE RECHTERS ZIJN VERDWENEN

GETEKEND DOOR
FERNAND CHENEVAL
TEKST :
YVES DUVAL

NIET LANG NADIEN IN HET KABINET VAN DE PROCUREUR DES KONINGS.
DE DIEF IS EEN GEK OF EEN MANIAK. HET DOEK, DAT OVER DE HELE WERELD BEKEND IS, ZAL HIJ NERGENS KUNNEN VERKOPEN.

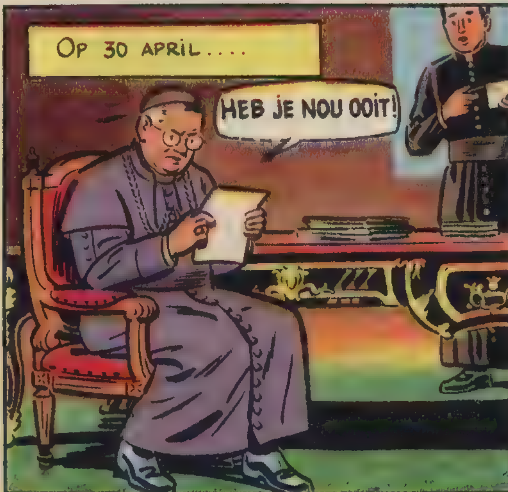
ALLE GRENSPOSTEN EN ALLE LUCHTHAVENS WORDEN GEWAARSCHUWD.
IK ZAL AL DE MENSEN ONDERVRAGEN DIE VAN NABIJ OF VAN VER....

DIT IS DE LIJST VAN HET PERSONEEL VAN DE KATHEDRAAL....
DANK U, EERWAARDE. U STAAT ONS TOE DAT WIJ ALLES DOORSNUFFELEN...

MAAR NA 20 DAGEN HEEFT DE BELGISCHE POLITIE NOG GEEN SPOOR VAN DE DIEF GEVONDEN

OP 30 APRIL....
HEB JE NOU OOIT!

IK ZAL HET PANEEL VAN HET LAM GODS TERUGGEVEN TEGEN EEN LOSPRIJS VAN 500.000 B.F. ZEG GEEN WOORD AAN DE POLITIE WANT IN DIT GEVAL VERNIEL IK HET DOEK. ANTWOORD PER ADVERTENTIE IN HET DAGBLAD LA DERNIÈRE HEURE ONDER DE INITIALEN D.U.A.

WAT DOEN WE DAARMEE, M. DE PROCUREUR?
WE ZULLEN ANTWOORDEN LANGS HET DAGBLAD DAT D.U.A. ONS EERST HET BEWIJS MOET GEVEN DAT HIJ HET GESTOLEN SCHILDERIJ WERKELIJK BEZIT.

DE ADVERTENTIE VERSCHIJNT. EEN WEEK GAAT VOORBIJ.
LA DERNIERE HEURE

HET BRIEFJE UIT DE BEWAARPLAATS VOOR BAGAGE VAN HET NOORDSTATION VAN BRUSSEL. ZOU HIJ ONS HET DOEK TERUG GEVEN?

EN DIEZELFDE DAG IN HET NOORDSTATION TE BRUSSEL.
POLITIE! GEEF ONS DIT PAK.

HIJ HEEFT HET PANEEL GEZAAGD EN ONS SLECHTS DE RUG TERUG GEGEVEN: SINT JAN BAPTIST.

WACHT EVEN...JA, IK HERINNER HET ME: EEN KLEINE MAN, TAMELIJK DIK, ONGEVEER VIJFTIG JAAR, GOED GEKLEED. HAD EEN SNOR EN EEN GRIJS KINNEBAARDJE.
2

WE WETEN THANS DAT DE GEHEIMZINNIGE D.U.A. DE RECHTVAARDIGE RECHTERS BEZIT. LAAT HEM, LANGS DE KRANT OM, WETEN DAT DE GEVRAAGDE SOM WOENSDAG OM 10 UUR BIJ DE DEKEN VAN GENT ZAL LIGGEN.

EN OP DIE BEPAALDE DAG.

NUMMER 32 IS DIE KANT UIT.

MIJNHEER PASTOOR, IK MOET U DIT DAGBLAD AFGEVEN IN RUIL VOOR EEN ENVELOPPE. NAAR HET SCHIJNT BENT U OP DE HOOGTE.

HANDEN OMHOOG!
!
LA DERNIERE HEURE

DOE NIET ZO IDIOOT! U BENT IN DE VAL GELOPEN!
EN IK ZEG DAT IK NIETS SNAP VAN DE HELE GESCHIEDENIS. HET GAAT HIER NIET OM EEN SCHILDERIJ. EEN KLANT, DIE IK VOOR HET EERST IN MIJN LEVEN ZIE, STUURT ME HIERHEEN.. DE MAN ZIT TROUWENS IN MIJN TAXI OP DE HOEK VAN DE STRAAT.

POLITIEMANNEN IN BURGER RENNEN NAAR DE TAXI TOE.
DAAR STAAT MIJN WAGEN!
?

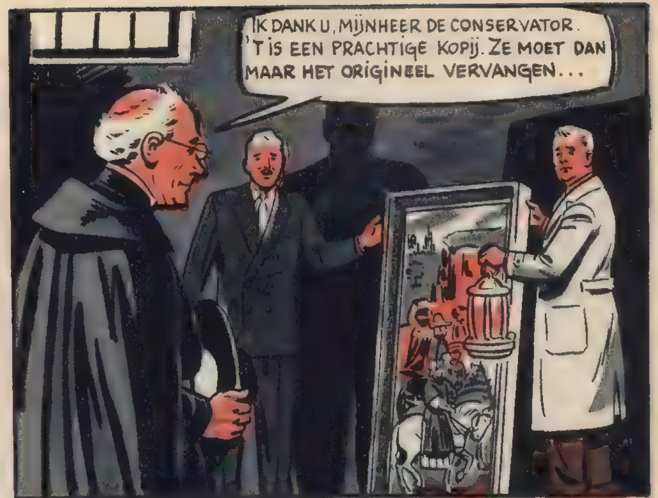

VERDUIVELD! DE VOGEL IS GAAN VLIEGEN!

ENKELE DAGEN LATER ONTVANGT DE BISSCHOP EEN ANONIEME BRIEF.
DOOR DE POLITIE TE VERWITTIGEN HEBT U ONS AKKOORD GEBROKEN. IK WIL THANS GEEN RISICO MEER LOPEN. HET PANEEL ZAL VERNIELD WORDEN.

IN ALLE STATIONS VAN BELGIË WORDT ER IJVERIG GEZOCHT. DE ST. BAAFSKATHEDRAAL WORDT DOORZOCHT, MEN KIJKT ZELFS IN DE ORGELPIJPEN....

ER WORDEN HUISZOEKINGEN GEDAAN EN ENKELE TUINTJES WORDEN ONDERST BOVEN GEKEERD. HET RESULTAAT IS NUL.
3

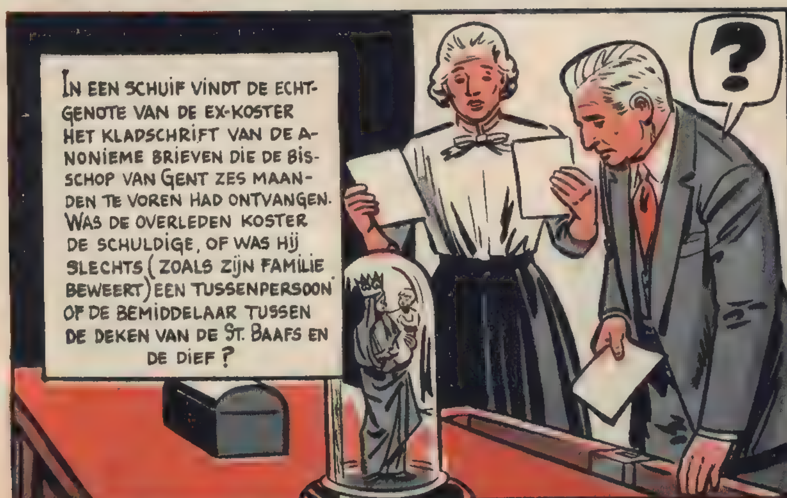

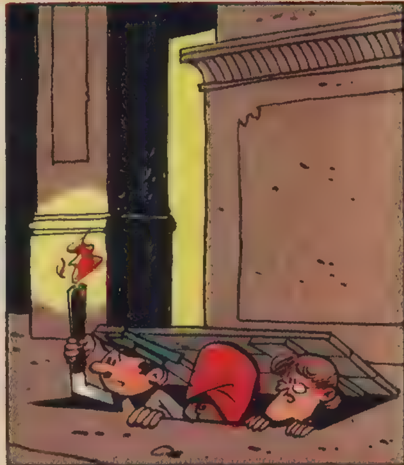

Volgende week : HENDRIK DE ZEEVAARDER

PECHVOGEL

LATEN WE PROBEREN UIT DIE TEMPEL TE KOMEN...

KIJK EENS!

BROEDERS! DE SECTE VAN DE GROENE TIJGERS IS EINDELIJK RIJP!

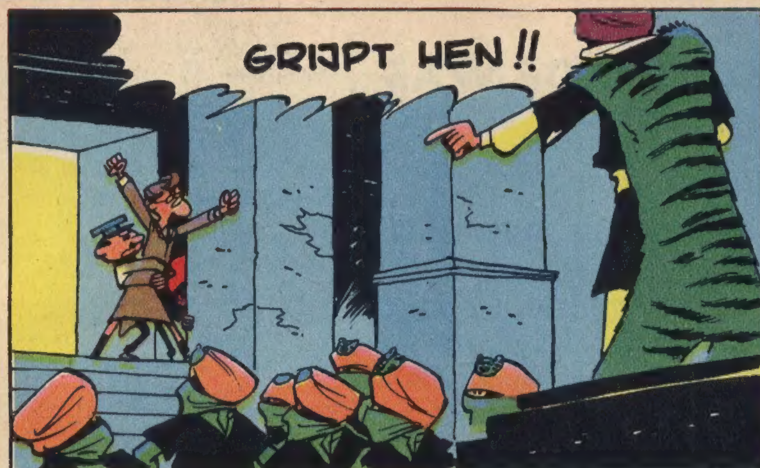

NU IS HET OGENBLIK GEKOMEN OM DE MAHARADJA VAN PATATAH UIT ZIJN PALEIS TE VERJAGEN EN HEM IN STUKJES TE HAKKEN!

YOU IS GEEN GENTLEMAN EN IK FORBIED JULLIE EEN HAIR OP DE HOOFD VAN DIE ARME GEORGIE TE ROEREN!
NEE, MISS TODDIE, NEE!
21

EN DE GROENE TIJGER

Pechvogel, Rami en Miss Toppie, ontvoerd door de Groene Tijgers, wagen een ontvluchtingspoging...

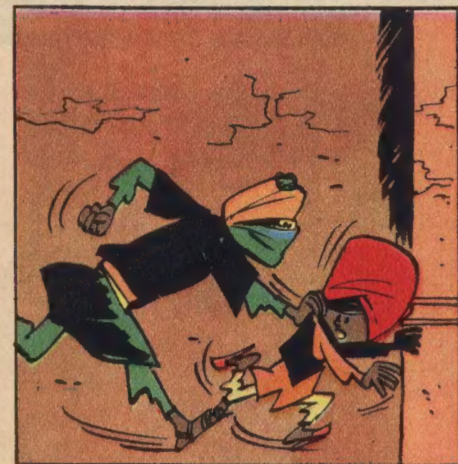

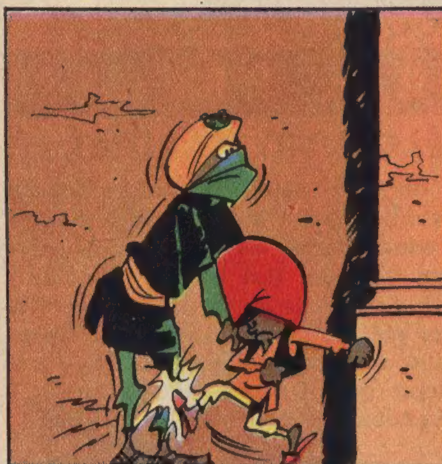

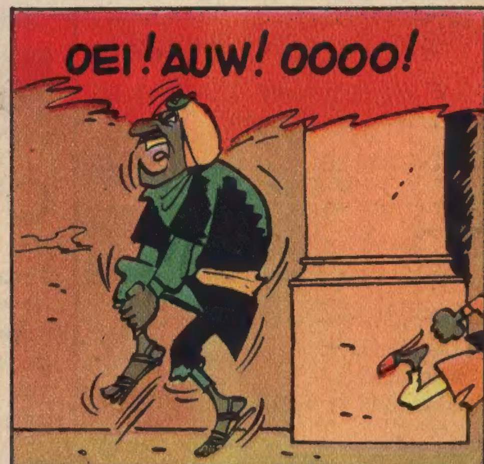

(Wordt voort

NIEUWS... NIE

EEN KIND KAN DE WAS DOEN !

(VERVOLG VAN PAGINA 31)

IN ZWARTE TOGA NAAR DE SLIPSCHOOL

Het succes van de Zandvoortse school is zelfs tot in het buitenland doorgedrongen. Een half jaar geleden werd Slotemaker uitgenodigd in Wolvey de eerste Britse anti-slipschool te helpen organiseren. Hij leidde instructeurs op en gaf demonstraties. De « superieure » Engelsen kregen de kans een kist champagne te winnen, als zij bij de eerste keer een uitwijkmanœuvre volbrachten op een gladde baan, terwijl de blonde Nederlander een slip te weeg bracht door de rem te blokkeren. De champagne bleef onder de kurk, hoe energiek geroutineerde automobilisten ook het stuur omklemden en de pedalen bewerkten. Na de instructie lukte het altijd beter, maar dan riskeerde de leraar geen weddenschap meer. Rob Slotemaker heeft ook nog gewed met zijn vader, namelijk dat hij, zij het misschien niet in zijn zwarte toga, zelf een keer naar Zandvoort zal komen om de koelbloedige activiteiten van zoonlief van nabij gade te slaan.

Ben de GRAAF

RIK RINGERS

OPLOSSING RAADSEL Nr 39

Op de witte auto van Lancier kleefde geen vuiltje, geen stofje, geen modderspatje. Het windscherm was volledig zuiver, het chroom glansde. Dat is niet mogelijk na een rit van 1.100 km. In dit geval zou het windscherm vol platgedrukte insekten kleven, gans de auto zou vol stof en modder zitten. Lancier loog dus. De reis naar Cannes had hij uitgevonden om een alibi te hebben.

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen

De Geschiedenis van de Wereld :
Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten
Deel II : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 10 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 6 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

Kleuralbum 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van kleurenreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten

De puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartoneerd : 50F.
Vliegtuigen I en II - Automobiel - België I en II - Europa I, II en III
Per album 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.
De Geschiedenis van de Wereld Deel I en II 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE dienst T, P.-H. Spaaklaan, 1 11, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

Om veel KUIFJE'S BONS te sparen, vraag je steeds de produkten :
VANDENHEUVEL — HACOSAN
SKI -- FRANCO-SUISSE -- PANA
CLE D'OR — PALMAFINA
LOMBARD COLLECTIE
PAPETERIE-ARTIKELEN
VICTORIA — MATERNE
VULPEN LE TIGRE
HORTON PRODUKTEN
JU'CY & WHIP — TOSELLI
PALMOLIVE -- COLGATE
PROSMANS — ZWARTE KAT
NOSTA

DROEVIG...

IN Spanje werd een wedstrijd georganiseerd voor bierdrinkers. Nadat een man dertien liter bier had uitgedronken, keerde hij zich naar de zetel van de scheidsrechter toe in de hoop dat deze hem als overwinnaar zou uitroepen. Maar... de zetel was leeg! De scheidsrechter had namelijk ook gedronken en men had hem dronken naar huis moeten brengen! Triestige zaak!

EEN VREEMD GEVAL

EEN vrachtvoerder die blijkbaar een hekel had aan treinen is opzettelijk met zijn zware vrachtwagen tegen een locomotief gereden. Hij zelf kwam er als bij mirakel heelhuids af. Zijn vrachtwagen is in een hoopje ijzer veranderd en de locomotief is eveneens zeer zwaar beschadigd.

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal. KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

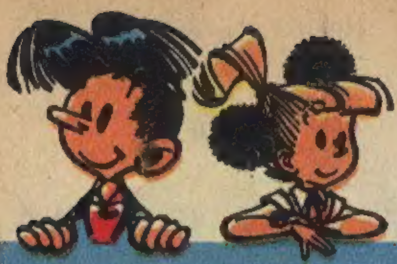
ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

PUBLICITEIT **publi art*** Tel: 22.56.00

14-9-60

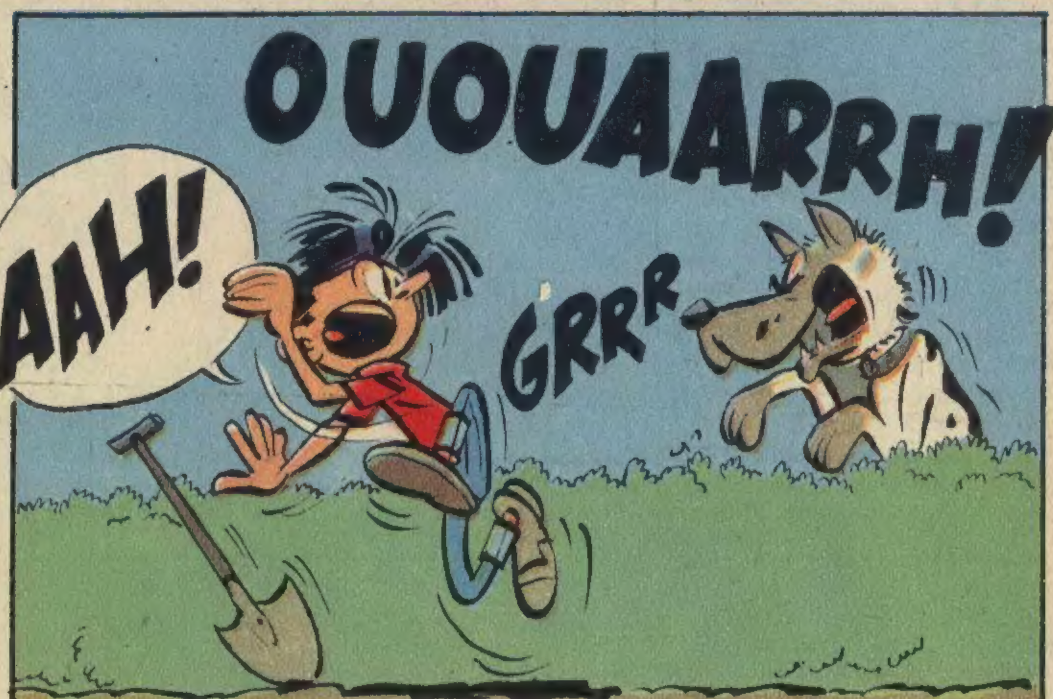

TON en TINNEKE

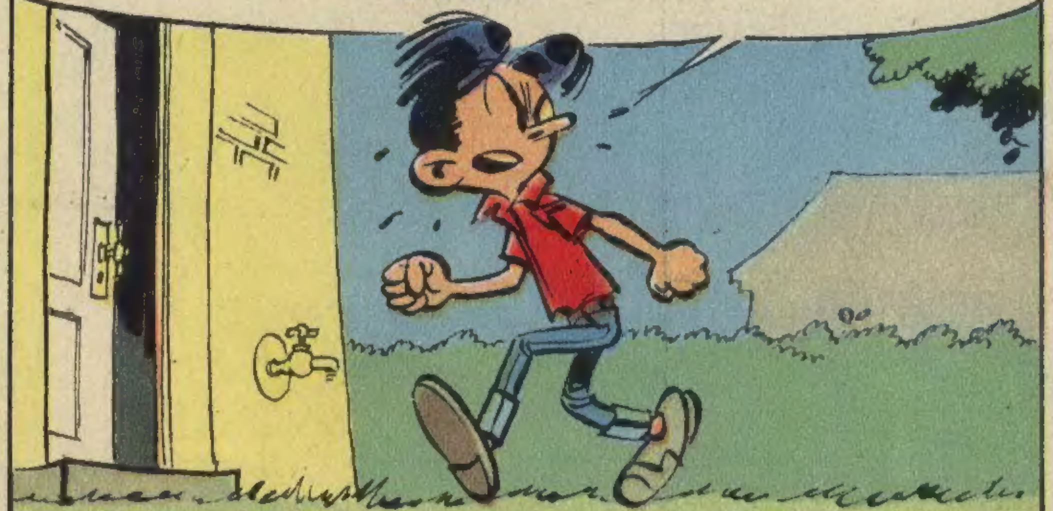
VERKEERD MANEUVER

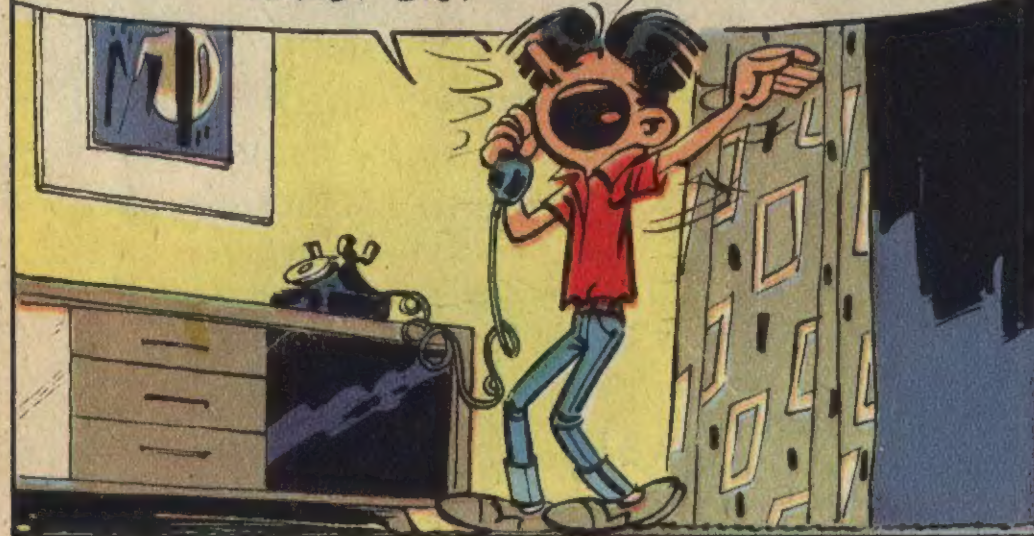

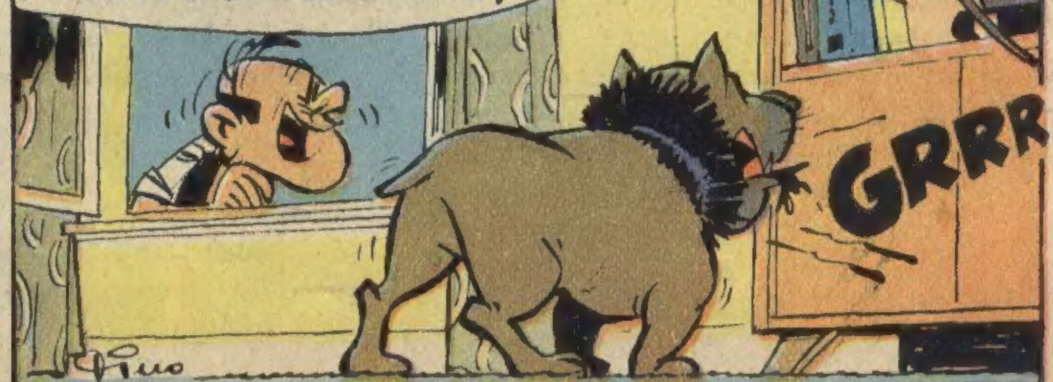

Je lacht tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE.